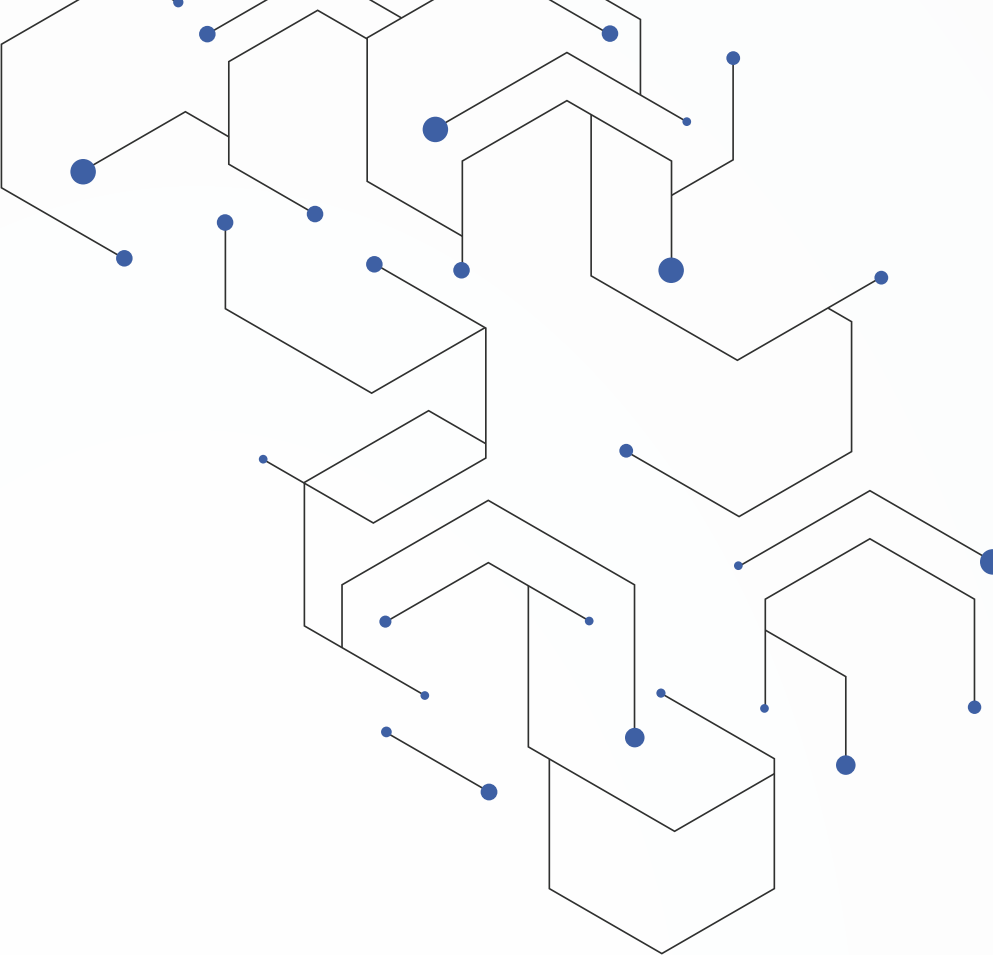

คู่มือ

การประเมินความยั่งยืนขององค์กร
ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
สำหรับอุตสาหกรรมการเกษตร
กรณีศึกษา อุตสาหกรรมแป้งมันสำปะหลัง

สำนักพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
สถาบันเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (TIIS)

2565

กิตติกรรมประกาศ

สถาบันเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (TIIS) อยู่ภายใต้ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) เป็นสถาบันที่ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Skill, Technology & Innovation - STI) เพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย

ทีมผู้จัดทำ

นางฤทัย อ่อนพุทธา

ดร.เสกสรรค์ พาป้อง

นายอริวัตร จิรจรียาเวช

นายกิตติพงษ์ ดรรชนีกุล

นางสาวเบญจมาภรณ์ กนอมนัม

ดร.นฤเทพ เล็กศิริไว

ดร.อุ๋นเรือน เล็กน้อย

นายวรณัฐ เพียรธรรม

คู่มือการประเมินความยั่งยืนขององค์กร ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับอุตสาหกรรมเกษตร กรณีศึกษา อุตสาหกรรมแป้งมันสำปะหลัง

ผู้เขียน
ฤทัย อ่อนพุทรา

ผู้เขียนร่วม
เสกสรรค์ พาป้อง
อริวัตร จิรจริยาเวช
กิตติพจน์ ธรรมณีกุล
เบญจมากรณ์ กนอบน้อม
นฤเทพ เล็กศิริไธ
อุบลเรือน เล็กน้อย
วรรณัฐ เพียรธรรม

จัดทำโดย

สถาบันเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
114 อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120

ฤทัย อ่อนพุทรา.

คู่มือการประเมินความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับอุตสาหกรรมเกษตร
กรณีศึกษา อุตสาหกรรมแป้งมันสำปะหลัง.-- ปทุมธานี : สถาบันเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน,
2565.

71 หน้า.

1. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. I. ชื่อเรื่อง.

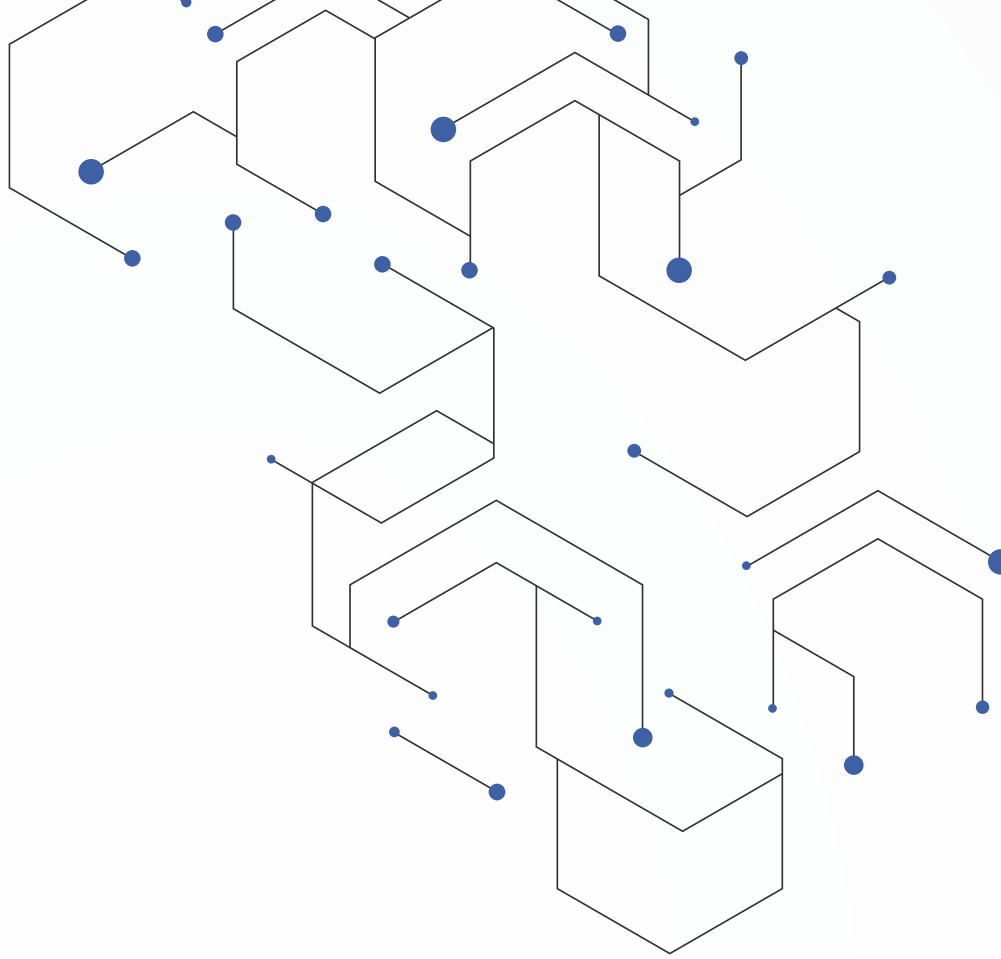
338.1

ISBN: 978-616-584-047-7

รูปเล่ม

งานออกแบบกราฟิก พายัพผลิตสื่อสมัยใหม่ ลวทช.

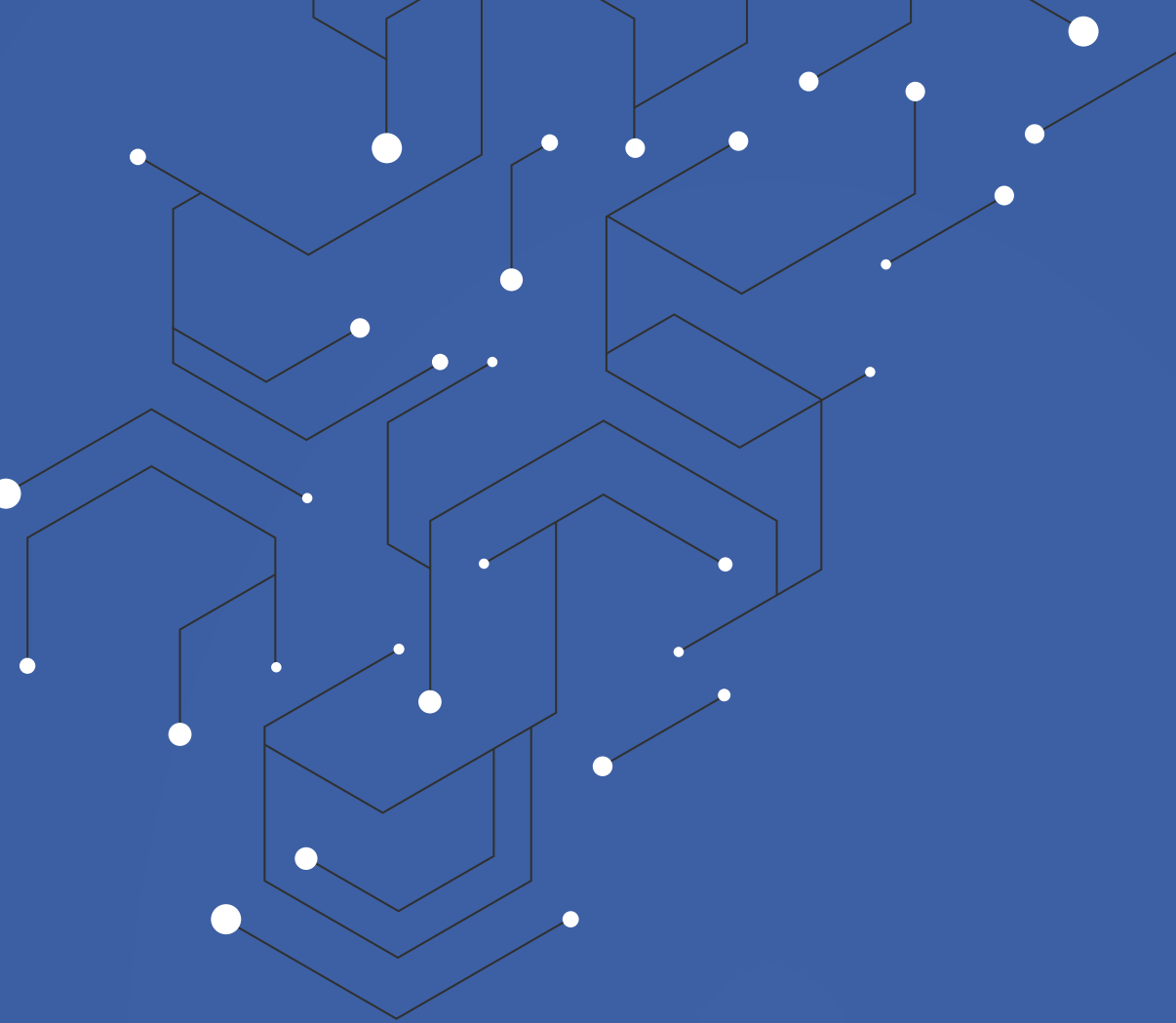
สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ โดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
ห้ามการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะได้รับอนุญาต

คู่มือคู่มือการประเมินความยั่งยืนขององค์กร ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับอุตสาหกรรมเกษตร กรณีศึกษา อุตสาหกรรมแป้งมันสำปะหลัง

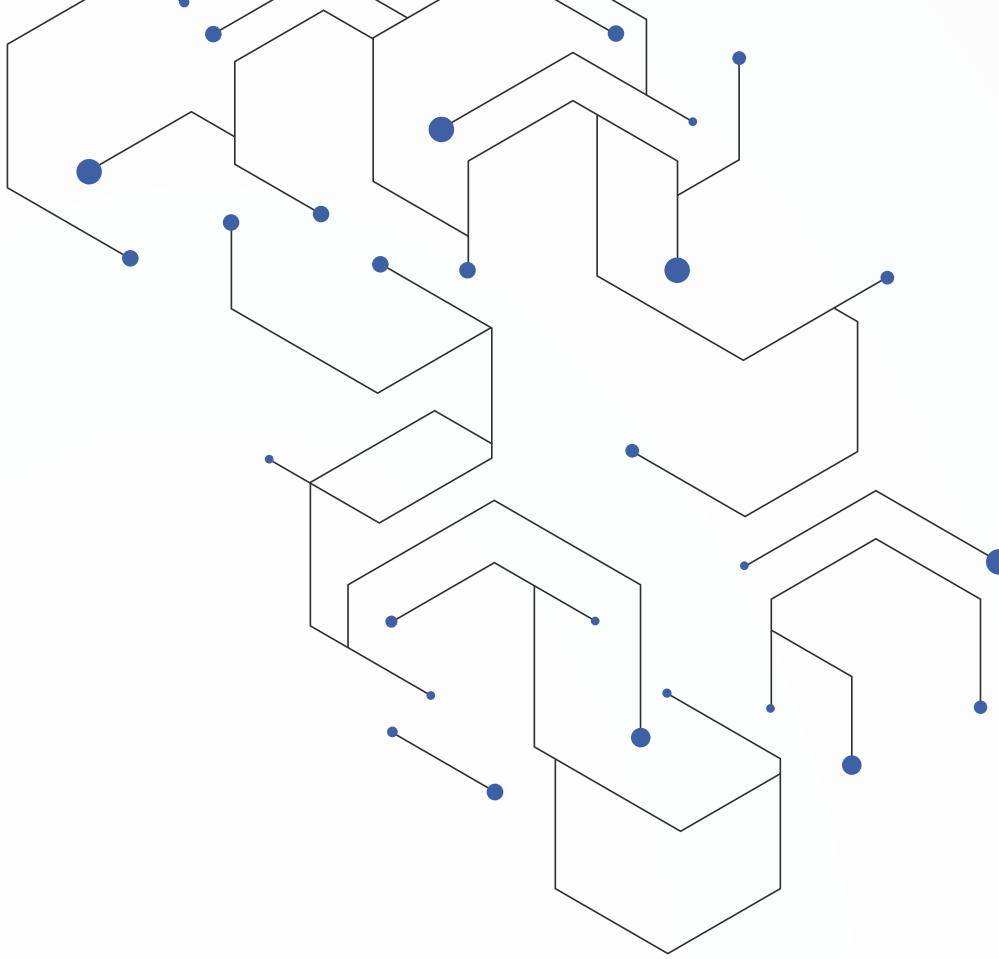
จุดมุ่งหมายของการประเมินความยั่งยืนขององค์กร ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดของการประเมินความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับประเมินกระบวนการดำเนินงานและผลการดำเนินงานในเรื่องความยั่งยืนขององค์กร ได้นำแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในองค์กรมาแจกแจงเป็นประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างเป็นตัวชี้วัดเพื่อตรวจวัดระดับความก้าวหน้าของกระบวนการ และผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับหลักการและเงื่อนไขแต่ละหมวดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความยั่งยืน จากผลการประเมินนี้สามารถชี้จุดที่มีผลการดำเนินงานที่ดีและจุดที่ยังสามารถปรับปรุงเพื่อสนับสนุนให้องค์กรประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การเป็นองค์กรที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด

การประเมินผลความยั่งยืนขององค์กร
ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รายละเอียดการประเมินความยั่งยืนขององค์กร ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การประเมินความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แบ่งออกเป็น 3 มิติ คือ มิติเศรษฐกิจ (5 หมวด 10 ตัวชี้วัด) มิติสังคม (5 หมวด 10 ตัวชี้วัด) และมิติสิ่งแวดล้อม (6 หมวด 19 ตัวชี้วัด) ดังแสดงรายการหมวด และตัวชี้วัดในการประเมินผล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 หมวดและตัวชี้วัดในการประเมินผลความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มิติ	หมวด	ตัวชี้วัด
เศรษฐกิจ 	ผลตอบแทนในการดำเนินธุรกิจ	แผนการดำเนินธุรกิจระยะสั้น และระยะยาว
		ผลตอบแทนที่เกิดจากความสามารถขององค์กรต่อเงินลงทุน
		สัดส่วนหนี้สินรวม และการประเมินความเสี่ยงจากการกู้ยืม
	การจัดซื้อจัดจ้าง	การจัดซื้อจัดจ้างที่มาจากท้องถิ่น
		ความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง
		การจัดซื้อจัดจ้างกับผู้ขายที่คำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม
	การจัดการความเสี่ยงเพื่อรองรับการปรับตัวขององค์กร	แผนการประเมินความเสี่ยงและโอกาสขององค์กร
	การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี	การพัฒนาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมจากการดำเนินงานขององค์กร
		การพัฒนานวัตกรรมโดยพิจารณาจากความร่วมมือของลูกค้า
	จำนวนผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย	จำนวนและประเภทของผลิตภัณฑ์ขององค์กร
สังคม 	การจ้างงานเพื่อสร้างความร่วมมือในสังคม	การจ้างงานในพื้นที่
		ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของพนักงาน
	การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ร้อยละของการจัดการการร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง
		ประสิทธิภาพการติดต่อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
	การพัฒนาความสามารถของบุคลากรและสังคมรอบองค์กร	การอบรมที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และการดำรงชีวิต
		การพัฒนาทักษะของบุคลากร
	การดูแลคุณภาพชีวิตพนักงาน	แนวทางการดูแลพนักงานในยามวิกฤต
		ระดับความพึงพอใจต่อการอยู่รวมในองค์กร
	การต่อต้านทุจริต และตรวจสอบจริยธรรมขององค์กร	แผนการจัดการและป้องกันการทุจริต
		ประสิทธิภาพของการจัดการปัญหาการทุจริต

มิติ	หมวด	ตัวชี้วัด
สิ่งแวดล้อม 	การใช้วัสดุ	ร้อยละการใช้วัตถุดิบภายในท้องถิ่น
		ร้อยละการใช้วัตถุดิบและวัสดุที่มีสัดส่วนวัสดุที่นำกลับมาใช้ใหม่
		ประสิทธิภาพการใช้วัตถุดิบและวัสดุ
	การใช้พลังงาน	การใช้พลังงานทดแทน
		การอนุรักษ์พลังงาน
	การใช้น้ำ	การบำบัดน้ำเสียที่ระบายทิ้งให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง
		การจัดเตรียมแหล่งกักเก็บน้ำสำรอง
		การหมุนเวียนน้ำเสียที่บำบัดแล้วกลับมาใช้
		กิจกรรมริเริ่มโครงการหรือเข้าร่วมในการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งน้ำในชุมชนท้องถิ่น
	ก๊าซเรือนกระจก	โครงการและกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
		การติดตามและประเมินผลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร
		การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
		การกำหนดเป้าหมายในระยะยาว และมีทิศทางการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม
	ของเสีย	การจัดการของเสียที่เหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมายกำหนด และสอดคล้องกับนโยบายของประเทศ
		การคัดแยกของเสียที่เกิดขึ้นเพื่อลดมูลฝอยที่ต้องกำจัดทิ้งให้น้อยที่สุด
		การนำกลับของเสียที่สามารถใช้ประโยชน์มาสร้างมูลค่าเพิ่ม
	การอนุรักษ์ระบบนิเวศน์	การใช้ที่ดินสอดคล้องและเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่กำหนด
		การอนุรักษ์ดิน
		การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพบนบกและในน้ำ

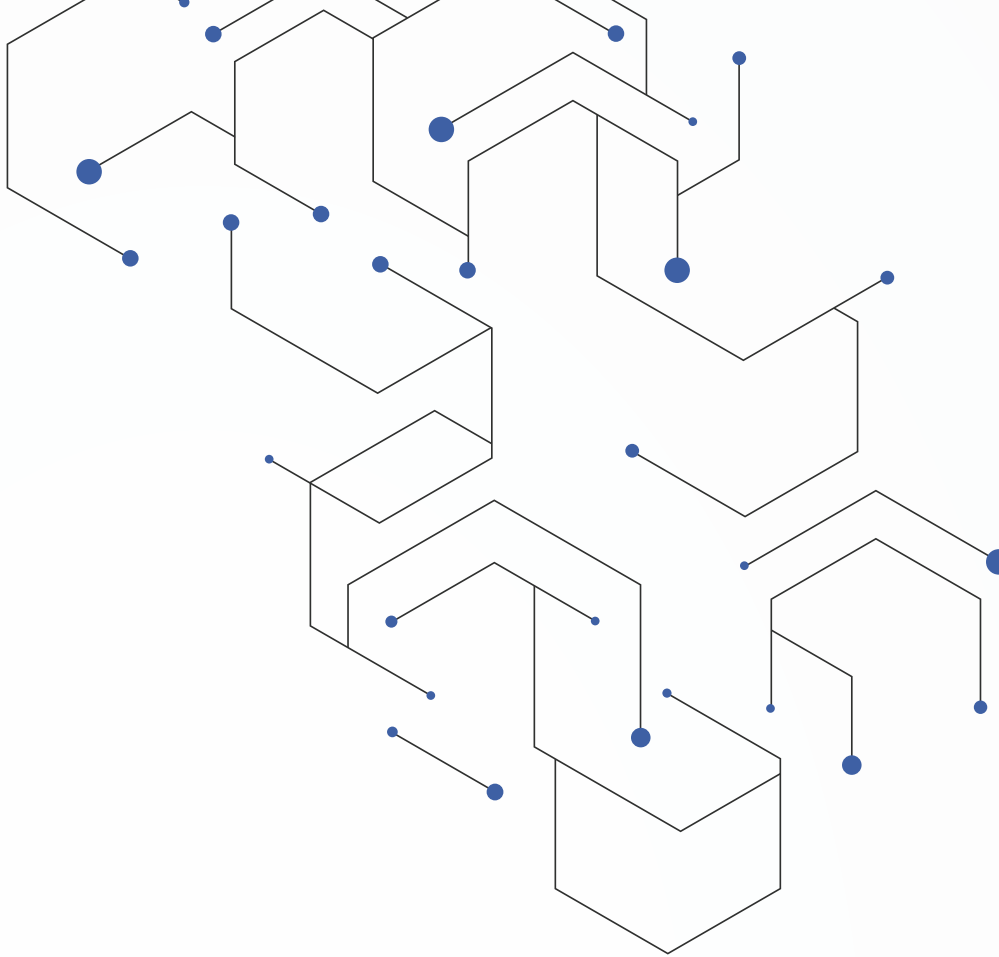
เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับประเมินผลความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อตรวจวัดการดำเนินงานขององค์กร ได้แบ่งเป็นมิติเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีค่าคะแนนในแต่ละมิติ เท่า ๆ กัน (50 คะแนน) ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนสำหรับการประเมินผลความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การกำหนดคะแนนตัวชี้วัดสำหรับแต่ละตัวชี้วัดนั้นมีเจตจำนงเพื่อให้สามารถสะท้อนระดับความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ผู้ถูกประเมินได้ริเริ่มและปรับตัวอย่างเป็นลำดับ เริ่มเรียนรู้ความหมายอย่างเข้าใจ ลงมือปฏิบัติอย่างรอบคอบ ตรวจสอบและวัดผลการดำเนินงานให้ตามเป้าหมายของตัวชี้วัดนั้น ๆ และขยายความร่วมมือ แลกเปลี่ยน เอื้อให้เกิดสังคมที่อยู่เย็นเป็นสุขและยั่งยืน ด้วยแนวคิดดังกล่าว หลักเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับตัวชี้วัดจึงมีดังต่อไปนี้

- 0 คะแนน เมื่อไม่มีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง
- 1 คะแนน เมื่ออยู่ระหว่างการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัดในอนาคต
- 3 คะแนน เมื่อการดำเนินงานขององค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัด
- 5 คะแนน เมื่อการดำเนินงานขององค์กรบรรลุเป้าหมายตัวชี้วัด และมีการส่งต่อการดำเนินงานไปถึงผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

คำจำกัดความ

คำจำกัดความ

- **องค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**

องค์กรที่มีการน้อมนำแนวทางตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในองค์กร โดยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอาศัยทั้งหลักการความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน และต้องใช้เงื่อนไขความรู้ คู่กับคุณธรรมเป็นพื้นฐานของวางแผน และการดำเนินการใจเรื่องต่างๆ¹

- **องค์กรยั่งยืน**

องค์กรซึ่งให้ความสำคัญกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ มีระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างเป็นทางการเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการดำเนินธุรกิจโดยปกติ²

- **ผู้มีส่วนได้เสียหลัก**

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจโดยตรง เป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์หรือส่งผลกระทบทางตรงจากประกอบกิจการขององค์กร ได้แก่ พนักงาน ลูกค้า คู่ค้า ผู้ถือหุ้น ชุมชน สังคมและคู่แข่ง

- **ผลผลิตหลักที่เสนอโดยองค์กร**

องค์กรเป็นผู้กำหนดผลผลิตหลักขององค์กร ที่สอดคล้องกับบริบทขององค์กร ลักษณะและกระบวนการทางธุรกิจ หรือ อาจเป็นหน่วยวัดเชิงกายภาพ จำนวนชิ้น น้ำหนัก หน่วยวัดด้านการเงิน รายได้ ผลกำไร หรือหน่วยวัดด้านบริการ จำนวนลูกค้า หน่วยโดยสาร คื่นพักค้าง เป็นต้น

- **ปีดำเนินการ**

ระยะเวลา 12 เดือนที่องค์กรใช้ในการวัดผลการดำเนินงาน จะเป็นตามรอบปีปฏิทิน ปีบัญชี หรือ รอบ 12 เดือน และถูกใช้เปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า (ในกรณีเทียบผลการดำเนินงาน)

- **นโยบายเรื่องความยั่งยืนขององค์กร**

การแสดงเจตจำนงขององค์กรในการดำเนินงานเรื่องความยั่งยืนขององค์กร เพื่อส่งเสริมการทำงานที่สร้างผลกระทบที่ดี ป้องกันและลดผลกระทบทางลบ โดยครอบคลุมประเด็นเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความสนใจ

- **แผนการดำเนินธุรกิจ**

การแสดงเจตจำนงขององค์กรในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งแสดงถึงเป้าหมายขององค์กร กลยุทธ์ทางธุรกิจ และแผนการที่จะบรรลุเป้าหมายของการทำธุรกิจ รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรในการดำเนินธุรกิจ

- **ผลตอบแทนจากเงินลงทุน**

การวัดผลตอบแทนในรูปของกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจากการลงทุนขององค์กร เพื่อประเมินความคุ้มค่าของเงินลงทุนเมื่อกำไรสุทธิ คำนวณได้จาก รายได้หักลบค่าใช้จ่ายขององค์กร

¹ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร, <http://social.nesdc.go.th/social/Default.aspx?tabid=74>

² ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, หลักการและแนวทางการพัฒนาองค์กรสู่ความยั่งยืน, <https://www.setsustainability.com/page/sustainability-management-process>

- **ผลกระทบต่อสังคม**

คำนวณจากผลกระทบต่อสังคมทั้งจากการดำเนินงานขององค์กร ผลตอบแทนจากการแบ่งปันความรู้จากองค์กร รวมถึงการลงทุนต่าง ๆ ในชุมชน เช่น มูลค่าการจ้างงานในชุมชน การจ้างงานผู้ด้อยโอกาส หรือการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับชุมชน อย่างไรก็ตามในกรณีที่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูผลกระทบทางลบที่เกิดจากการดำเนินงานขององค์กร ให้พิจารณาเป็นผลตอบแทนทางลบต่อสังคม

- **นวัตกรรม**

นวัตกรรมอ้างอิงตามความหมายของสำนักงานราชบัณฑิตยสภาปี พ.ศ. 2550 คือ การทำขึ้นใหม่หรือแปลกจากเดิมซึ่งอาจจะเป็นความคิด วิธีการ หรืออุปกรณ์ เป็นต้น ดังนั้น นวัตกรรมในการประเมินนี้จึงพิจารณาถึงสิ่งของหรือแนวคิดซึ่งถูกพัฒนาขึ้นมาใหม่ หรือการปรับปรุงสินค้า หรือกระบวนการให้แตกต่างจากเดิม

- **ความเสี่ยงและโอกาส**

สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนในอนาคตที่จะส่งผลกระทบทั้งทางลบและทางบวกที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งผลทางลบจะทำให้เกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล ความสูญเสียเปล่าต่อองค์กร หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงินและการบริหาร และผลทางบวกจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเรื่องที่องค์กรจะได้รับจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนในอนาคต

- **ผู้ด้อยโอกาส**

ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนและได้รับผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ภัยธรรมชาติและภัยสงคราม รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ ตลอดจนผู้ประสบปัญหาที่ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบ อันจะส่งผลให้ไม่สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับผู้อื่น³

- **ภาวะวิกฤต**

สถานการณ์ที่เข้าสู่ภาวะที่องค์กรจำเป็นต้องเข้าจัดการทั้งจากภาวะเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อบรรเทาหรือแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้น

- **กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม**

กิจกรรมที่ดำเนินการโดยองค์กร เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมลง

- **ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม**

ประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นหรือเกี่ยวข้องกับองค์กร เช่น การปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษทางอากาศอื่น ๆ การใช้พลังงานในรูปแบบต่าง ๆ การใช้น้ำ หรือ การเกิดขยะมูลฝอย

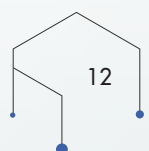
- **นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม**

การแสดงเจตจำนงขององค์กรในการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยครอบคลุมประเด็นสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสีย

- **การประเมินผล การปรับปรุงและการทบทวน**

กระบวนการที่เป็นระบบในการจัดการความยั่งยืนขององค์กร ที่เน้นไปยังขั้นตอนการควบคุมและจัดการปัญหาในมิติต่าง ๆ ที่สำคัญ เพื่อให้องค์กรพัฒนาสู่ความยั่งยืนได้อย่างต่อเนื่อง

³ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- **ความรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อม**

การดำเนินกิจการภายใต้หลักจริยธรรมและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม โดยความใส่ใจต่อสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ที่มีผลเชิงบวกต่อองค์กรหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสีย หรือสภาพแวดล้อมโลกโดยรวม

- **ตลอดวัฏจักรชีวิต**

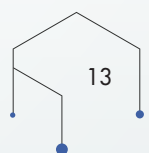
การพิจารณาถึงผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการขององค์กร ที่เกิดขึ้นครอบคลุมขั้นตอนตั้งแต่การได้มาของวัตถุดิบ การผลิตหรือบริการ การขนส่ง การใช้งานผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสียหลังหมดอายุการใช้งาน

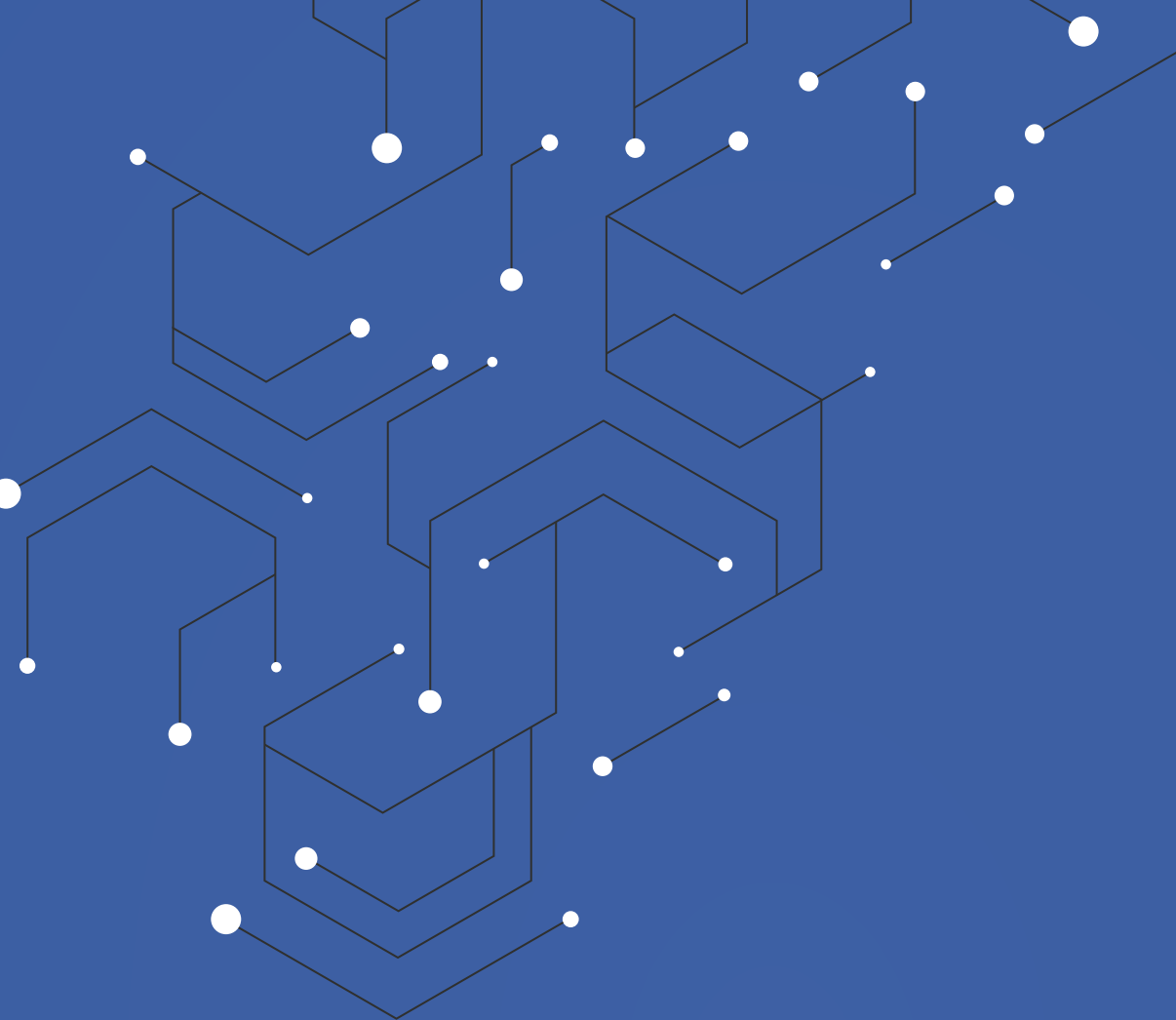
- **การสื่อสารข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม**

กระบวนการสร้างการรับรู้ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร ไปยังผู้รับที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียหลักขององค์กร

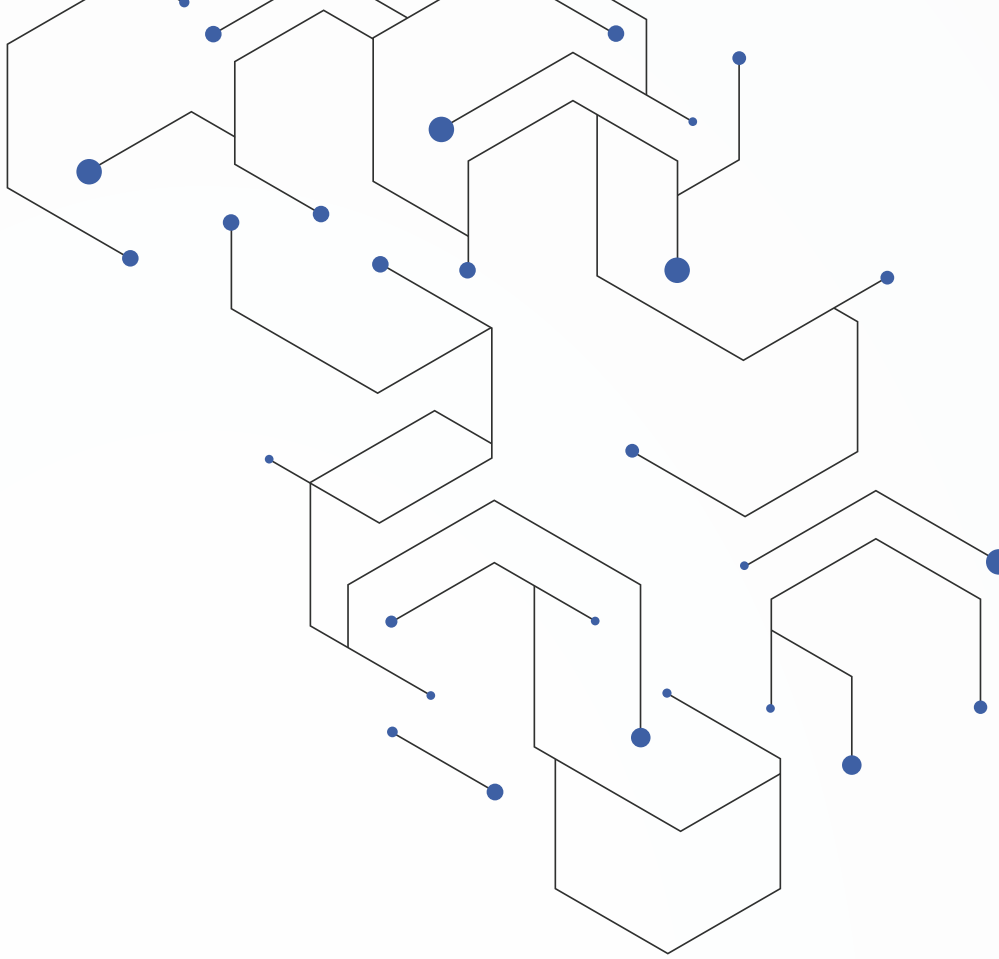
- **หน่วยงานให้การรับรองข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม**

หน่วยงานภายนอกที่ตรวจสอบและรับรองรายงานที่มีข้อมูลการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมหรือความยั่งยืน ให้มีความเที่ยงตรงและปราศจากอคติในการนำเสนอผลในรายงาน

ប៊ីគីអេសប៊ីភី

มีมติเศรษฐกิจ

เป้าหมายเพื่อเพิ่มความสามารถในการพึ่งพาตนเองขององค์กรและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ

หมวด ผลตอบแทนในการดำเนินธุรกิจ (EC 1)

การประเมินผลตอบแทนในการดำเนินธุรกิจ และการวิเคราะห์ผลตอบแทนขององค์กร โดยใช้ความรอบคอบ และมีเหตุผลประกอบการเปรียบเทียบระหว่างเงินลงทุนหรือต้นทุน (Cost) กับรายได้ (Income) หรือผลตอบแทน (Benefit) ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานขององค์กร ซึ่งดำเนินงานโดยอาศัยภูมิคุ้มกันที่ดีประกอบการตัดสินใจในเรื่องแนวทางการดำเนินธุรกิจ เช่น การพิจารณาที่ผลตอบแทนเชิงธุรกิจ (EBITDA) ขององค์กร หรือ รายได้จากการดำเนินงาน การวางแผนงานขององค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว อัตราส่วนการกู้เงินต่อสินทรัพย์ และการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการก่อนที่จะลงทุนในโครงการใดๆ เป็นต้น ในการวิเคราะห์หรือการตัดสินใจดำเนินธุรกิจต้องอาศัยความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาให้รอบด้านประกอบการตัดสินใจ รวมถึงการตัดสินใจบนพื้นฐานคุณธรรมที่ดี

ตัวชี้วัด แผนการดำเนินงานธุรกิจระยะสั้น และระยะยาว (EC 1.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
แผนการดำเนินธุรกิจระยะสั้น และระยะยาว (EC 1.1)	การดำเนินงานขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ควรดำเนินงานด้วยความพอประมาณ และรู้จักตนเอง โดยมุ่งเน้นการจัดทำแผนการดำเนินงาน การให้ความสำคัญกับแผนการดำเนินงานธุรกิจระยะสั้น และระยะยาว และมุ่งเน้นการลงทุนที่เหมาะสมกับองค์กร โดยใช้ความรู้ในระดับองค์กรมาช่วยวางแผนการพัฒนาธุรกิจ นอกจากนี้การดำเนินธุรกิจเป็นไปในทิศทางเดียวกับค่านิยม และเป้าหมายขององค์กรที่ได้ตั้งไว้	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนให้องค์กรมีการทบทวนแผนการดำเนินงานขององค์กรอย่างสม่ำเสมอ และมีแผนการดำเนินธุรกิจครอบคลุมทั้งระยะสั้น และระยะยาวขององค์กร		
หน่วยการวัดผล		
แผนการดำเนินธุรกิจครอบคลุมทั้งระยะสั้น และระยะยาวขององค์กร		
วิธีการวัด		
หลักฐานเอกสาร หรือแผนดำเนินธุรกิจขององค์กรซึ่งแสดงถึงแผนการลงทุน กระแสรายได้ และแผนการเติบโตขององค์กร โดยมุ่งเน้นการดำเนินงานทั้งระยะสั้น และระยะยาว (ระยะ 3 ปี) ที่ชัดเจน		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อมีการวางแผนการดำเนินธุรกิจมุ่งเน้นเป้าหมายที่ระยะสั้น ต่ำกว่า 3 ปีเท่านั้น
	1 คะแนน	อยู่ระหว่างการวางแผนของการดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งเน้นเป้าหมายการเติบโตของธุรกิจทั้งระยะสั้น และระยะยาว ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป
	3 คะแนน	เมื่อมีการวางแผนการดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งเน้นเป้าหมายการเติบโตของธุรกิจทั้งระยะสั้น และระยะยาว ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป
	5 คะแนน	เมื่อมีการวางแผนการดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งเน้นเป้าหมายการเติบโตของธุรกิจที่ระยะยาว ตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป และมีการสื่อสารกับพนักงานในองค์กร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร ให้ทราบถึงแผนธุรกิจทั้งระยะสั้น และระยะยาวขององค์กร ซึ่งทำให้พนักงานทราบวิสัยทัศน์ และเป้าหมายขององค์กรร่วมกัน หรือมีการดำเนินงานขององค์กรตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม (มอก.9999 เล่ม 1-2556)

ตัวชี้วัด ผลตอบแทนที่เกิดจากความสามารถขององค์กรต่อเงินลงทุน (EC 1.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย
ผลตอบแทนที่เกิดจากความสามารถขององค์กรต่อเงินลงทุน (EC 1.2)	การพิจารณาสัดส่วนของผลตอบแทนขององค์กรและชุมชนที่เกิดจากเงินลงทุนขององค์กรหรือความสามารถขององค์กร โดยในส่วนของผลตอบแทนต่อเงินลงทุนขององค์กร ควรตรวจสอบสถานภาพการดำเนินงานขององค์กรอย่างต่อเนื่อง และสามารถประยุกต์ใช้ข้อมูลรายได้ และรายจ่าย เพื่อประเมินและตรวจสอบการเงินขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้วางแผนการดำเนินงานขององค์กร ได้อย่างรอบคอบและมีเหตุผล นอกจากนี้การสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระหว่างองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนที่สำคัญในการสร้างสังคมที่ยั่งยืน ดังนั้นในการพิจารณาถึงผลตอบแทนที่เกิดจากความสามารถขององค์กรจึงรวมผลตอบแทนที่เกิดจากการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ขององค์กรต่อชุมชนด้วย

เป้าหมายตัวชี้วัด

สนับสนุนให้องค์กรสร้างรายได้จากความสามารถขององค์กร รวมถึงมูลค่าเพิ่มต่อชุมชนที่เกิดจากการดำเนินงานขององค์กร และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และแบ่งปันระหว่างองค์กร และผู้มีส่วนได้เสีย และการส่งเสริมการตรวจสอบรายรับ และรายจ่ายขององค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อวางแผนการลงทุนและการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

หน่วยการวัดผลย่อย

1. ผลตอบแทนจากการลงทุน
2. ผลกระทบต่อสังคมจากเงินลงทุน
3. บัญชีรายรับ และรายจ่ายขององค์กร

วิธีการวัด

1. ผลตอบแทนจากการลงทุน $= \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{เงินลงทุน}}$
2. ผลกระทบต่อสังคมต่อเงินลงทุน $= \frac{\text{ผลตอบแทนต่อสังคม}}{\text{เงินลงทุน}}$
3. รายละเอียดแสดงรายรับ และรายจ่ายขององค์กร

วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อผลตอบแทนต่อเงินลงทุน และผลกระทบต่อสังคมต่อเงินลงทุนต่ำกว่า 0 ต่อเนื่องอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป และไม่มีการจัดทำรายละเอียดแสดงรายรับ และรายจ่ายขององค์กร
	1 คะแนน	เมื่อผลตอบแทนต่อเงินลงทุน หรือผลกระทบต่อสังคมต่อเงินลงทุนต่ำกว่า 0 ต่อเนื่องอย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป และมีการจัดทำรายละเอียดแสดงรายรับ และรายจ่ายขององค์กร เพื่อทบทวนผลการดำเนินงานขององค์กร
	3 คะแนน	เมื่อผลตอบแทนต่อเงินลงทุน หรือผลกระทบต่อสังคมต่อเงินลงทุนต่ำกว่า 0 หรือในกรณีที่ มีเหตุสุดวิสัยเกิดขึ้น เช่น กรณีโรคระบาดร้ายแรงซึ่งส่งผลกระทบต่อฐานธุรกิจขององค์กร เป็นต้น และองค์กรมีการตรวจสอบรายละเอียดรายรับ และรายจ่ายอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 3 ปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการปรับตัวของธุรกิจ หรือผลตอบแทนจากความสามารถขององค์กร สูงกว่า 0 แต่องค์กรไม่มีการจัดทำบัญชีตรวจสอบรายละเอียดรายรับและเงินลงทุนขององค์กรอย่างต่อเนื่อง
	5 คะแนน	เมื่อผลตอบแทนจากความสามารถขององค์กร และผลกระทบต่อสังคมต่อเงินลงทุน สูงกว่า 0 และองค์กรมีการตรวจสอบรายละเอียดรายรับ และรายจ่ายอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 3 ปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการปรับตัวของธุรกิจ

ตัวชี้วัด สัดส่วนหนี้สินรวม และการประเมินความเสี่ยงจากการกู้ยืม (EC 1.3)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
สัดส่วนหนี้สินรวม และการประเมิน ความเสี่ยงจาก การกู้ยืม (EC 1.3)	การพิจารณาสัดส่วนของสินทรัพย์รวม และหนี้สินรวมขององค์กร เพื่อตรวจสอบสถานภาพ การดำเนินงานขององค์กรอย่างต่อเนื่อง และสามารถประยุกต์ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงาน และการลงทุน เพื่อประเมินความเสี่ยงในการพึ่งพาการลงทุนที่เกินกำลังขององค์กรได้ เพื่อแสดงถึงความสามารถ ในการชำระหนี้ขององค์กรได้ และป้องกันการลงทุนที่เกินศักยภาพขององค์กร	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการตรวจสอบสัดส่วนของหนี้สินจากต่อสินทรัพย์ขององค์กร และนำไปเป็นปัจจัยสำหรับประเมินความเสี่ยงใน การก่อหนี้ขององค์กร เพื่อป้องกันปัญหาการชำระหนี้ขององค์กรในระยะยาว		
หน่วยการวัดผลย่อย		
1. สัดส่วนหนี้สินรวม และ 2. แผนการประเมินความเสี่ยงจากการก่อหนี้ขององค์กร		
วิธีการวัด		
1. <u>หนี้สินรวม</u> สินทรัพย์รวม 2. หลักฐานเอกสาร หรือแผนการประเมินความเสี่ยงก่อนการก่อหนี้ขององค์กร		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อสัดส่วนหนี้สินรวมขององค์กรสูงกว่า 1 เท่า
	3 คะแนน	เมื่อสัดส่วนหนี้สินรวมขององค์กรสูงกว่า 1 เท่า สำหรับการลงทุนเพิ่มเติมกรณีพิเศษ ที่เป็นไปตามแผนการดำเนินงานระยะยาวขององค์กร (มากกว่า 3 ปี) และมีการประเมิน ความเสี่ยง และแผนการจัดการสำหรับการลงทุนเพิ่มเติมแล้ว
	5 คะแนน	เมื่อสัดส่วนทุนหมุนเวียนขององค์กรต่ำกว่า 1 เท่า และมีการประเมินความสามารถ ในการจ่ายหนี้ และความเสี่ยงจากการก่อหนี้ก่อนการกู้ยืมทุกครั้ง

หมวด การจัดซื้อจัดจ้าง (EC 2)

การคัดเลือกผู้ว่าจ้างด้วยความโปร่งใสและเปิดโอกาสให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม และคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการใช้งานเป็นสำคัญซึ่งจะก่อให้เกิดความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงิน โดยมุ่งเน้นการจัดซื้อวัตถุดิบในชุมชนรอบ ๆ และจ้างงานในชุมชนใกล้เคียง มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างสินค้า/บริการจากชุมชนการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชนให้มากที่สุด เพื่อส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่การดำเนินงานขององค์กร ก่อให้เกิดการทำงานในท้องถิ่น และสร้างรายได้ในชุมชนรอบ ๆ องค์กร และลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งหรือเดินทางระยะไกล การร่วมพัฒนาชุมชนให้สามารถผลิตสินค้าบริการที่มีคุณภาพเพียงพอ สามารถดำเนินกิจการด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาการจัดซื้อขององค์กรเพียงอย่างเดียว

ตัวชี้วัด การจัดซื้อจัดจ้างที่มาจากท้องถิ่น (EC 2.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย
การจัดซื้อจัดจ้างที่มาจากท้องถิ่น (EC 2.1)	การจัดซื้อจัดจ้างขององค์กร มุ่งเน้นการจัดซื้อจัดจ้างในท้องถิ่น เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่มาจากท้องถิ่น การพัฒนาวัตถุดิบในท้องถิ่นโดยการแบ่งปันความรู้ขององค์กร และเพิ่มความมั่นคงทางวัตถุดิบ รวมถึงองค์กรมีแผนการป้องกันความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบ และลดภาระทางสิ่งแวดล้อมจากการเดินทางหรือการขนส่งระยะไกล โดยการจัดซื้อจัดจ้างที่มาจากท้องถิ่นพิจารณาภายในภูมิภาคเดียวกับองค์กร หรือจากวิสาหกิจชุมชน และการสนับสนุนการจัดจ้างผู้ด้อยโอกาสในจากท้องถิ่น

เป้าหมายตัวชี้วัด

สนับสนุนการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการ จากท้องถิ่นในภูมิภาคเดียวกัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบ และสนับสนุนรายได้แก่กิจการในชุมชน รวมถึงส่งเสริมการจัดจ้างผู้ด้อยโอกาสในจากท้องถิ่น

หน่วยการวัดผลย่อย

- ร้อยละ การจัดซื้อจัดจ้างที่มาจากท้องถิ่น (% ของการจัดซื้อจัดจ้าง)
- ร้อยละ การจัดจ้างผู้ด้อย โอกาสในท้องถิ่น (% ของการจัดซื้อจัดจ้าง)

วิธีการวัด

- ร้อยละ การจัดซื้อจัดจ้างที่มาจากท้องถิ่น =
$$\frac{\text{มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากท้องถิ่น}}{\text{มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างทั้งหมด}}$$
- ร้อยละ การจัดซื้อจัดจ้างจากผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่น =
$$\frac{\text{มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่น}}{\text{มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างทั้งหมด}}$$

วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อ ไม่มีการพิจารณาถึงการจัดซื้อจัดจ้างสินค้า หรือบริการจากท้องถิ่น และผู้ด้อยโอกาส
	1 คะแนน	เมื่อร้อยละการจัดซื้อจัดจ้างที่มาจากท้องถิ่นและผู้ด้อยโอกาสต่ำกว่าร้อยละ 25
	3 คะแนน	เมื่อร้อยละ การจัดซื้อจัดจ้างที่มาจากท้องถิ่นและผู้ด้อยโอกาสระหว่างร้อยละ 25-50
	5 คะแนน	เมื่อร้อยละ การจัดซื้อจัดจ้างที่มาจากท้องถิ่นและผู้ด้อยโอกาสตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป และมีการสนับสนุนผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียกับองค์กรจัดซื้อจัดจ้างสินค้า และบริการ จากท้องถิ่นในภูมิภาคเดียวกัน และ/หรือมีการการพัฒนาวัตถุดิบ หรืออาชีพในชุมชนจากการแบ่งปันความรู้จากองค์กร เพื่อสร้างสังคมเศรษฐกิจพอเพียง และมีการจัดจ้างจากผู้ด้อยโอกาสในจากท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง (EC 2.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
ความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง (EC 2.2)	การจัดซื้อจัดจ้างขององค์กร มีการวิเคราะห์ความโปร่งใส และประสิทธิภาพของการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งพอเหมาะ และสมเหตุสมผลกับงานที่ต้องการจัดซื้อจัดจ้าง	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนความเป็นธรรม และประสิทธิผลของการจัดซื้อจัดจ้าง โดยมีการดูแลและบรรเทาข้อร้องเรียนเนื่องจากการจัดซื้อจัดจ้าง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70		
หน่วยการวัดผล		
ร้อยละ ของการจัดการการร้องเรียนเรื่องความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง		
วิธีการวัด		
$\frac{\text{จำนวนและ/หรือแผนการจัดการการร้องเรียนเรื่องความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง}}{\text{จำนวนครั้งที่ได้รับการร้องเรียนเรื่องความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง}}$		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อไม่มีการดำเนินการ และแผนการจัดการการร้องเรียนเรื่องความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง
	1 คะแนน	เมื่ออยู่ระหว่างการจัดทำแผนการจัดการเพื่อบรรเทาข้อร้องเรียนเรื่องความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง
	3 คะแนน	เมื่อมีการดำเนินการ และ/หรือ แผนการจัดการการเพื่อบรรเทาข้อร้องเรียนเรื่องความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง โดยการดำเนินการเพื่อบรรเทาข้อร้องเรียนน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70 ของประเด็นข้อร้องเรียนทั้งหมด
	5 คะแนน	เมื่อมีการดำเนินการ และแผนการจัดการการร้องเรียนเพื่อบรรเทาข้อร้องเรียนเรื่องความเป็นธรรมของการจัดซื้อจัดจ้าง โดยการดำเนินการเพื่อบรรเทาข้อร้องเรียนมากกว่าร้อยละ 70 ของประเด็นข้อร้องเรียนทั้งหมด และมีการสนับสนุนการจัดซื้อจัดจ้างอย่างเป็นธรรมตลอดห่วงโซ่อุปทาน

ตัวชี้วัด การจัดซื้อจัดจ้างกับผู้ขายที่คำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม (EC 2.3)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
การจัดซื้อจัดจ้างกับผู้ขายที่คำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม (EC 2.3)	การจัดซื้อจัดจ้างขององค์กร ควรดำเนินการประเมินผลคู่ค้า หรือผู้รับจ้าง ที่มีการดำเนินธุรกิจ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อมิติสังคม และสิ่งแวดล้อม นอกเหนือจากการพิจารณาเรื่องมูลค่าสินค้าหรือบริการเป็นหลัก เพื่อเป็นการกระตุ้นการดำเนินงานเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดห่วงโซ่อุปทาน และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต่อองค์กร ในกรณีที่เกิดผลทางลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการดำเนินงานของคู่ค้า ในประเด็นเรื่องความมีเสถียรภาพ และความสามารถในการจัดส่งสินค้าและบริการให้แก่องค์กร	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการจัดซื้อจัดจ้างจากผู้รับจ้างที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความยั่งยืนในห่วงโซ่อุปทาน		
หน่วยการวัดผล		
จำนวนผู้รับการจัดจ้างที่ได้รับการรายงานผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม		
วิธีการวัด		
จำนวนผู้รับการจัดจ้างที่ได้รับการรายงานผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อมีการจ้างงานผู้รับการจัดจ้างที่ได้รับการรายงานผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ 1 ผู้รับการจัดซื้อจัดจ้างขึ้นไป
	1 คะแนน	เมื่อมีการจ้างงานผู้รับการจัดจ้างที่ได้รับการรายงานผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ 1 ผู้รับการจัดซื้อจัดจ้างขึ้นไป โดยผู้รับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้รับการรายงานผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม อยู่ระหว่างการดำเนินการแก้ไข เพื่อบรรเทาผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม
	3 คะแนน	เมื่อมีการจ้างงานผู้รับการจัดจ้างที่ได้รับการรายงานผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ 1 ผู้รับการจัดซื้อจัดจ้างขึ้นไป โดยผู้รับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้รับการรายงานผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมทุกหน่วยงาน อยู่ระหว่างการดำเนินการแก้ไขเพื่อบรรเทาผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม
	5 คะแนน	เมื่อไม่มีการจ้างงานผู้รับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้รับการรายงานผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม หรือผู้รับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้รับการรายงานผลกระทบเชิงลบต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมทั้งหมดจัดการกับปัญหาเชิงลบเรียบร้อยแล้ว และมีการสนับสนุนการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรต่อสังคม และสิ่งแวดล้อมตลอดห่วงโซ่อุปทาน

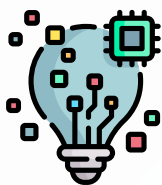

หมวด การจัดการความเสี่ยงเพื่อรองรับการปรับตัวขององค์กร (EC 3)

การจัดการความเสี่ยง เป็นหนึ่งในการสนับสนุนการดำเนินการเพื่อลดโอกาสที่จะทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย และควบคุมระดับและขนาดของความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันหรืออนาคต และปรับการดำเนินงานที่มีความเสี่ยงให้ผลกระทบอยู่ในระดับที่องค์กรสามารถยอมรับ และองค์กรสามารถประเมินผล ควบคุม ปรับตัว และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ ในการประเมินความเสี่ยงจากการดำเนินงานขององค์กรจะส่งเสริมผลทั้งทางบวก และบรรเทาผลทางลบต่อการดำเนินงานขององค์กร เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่องค์กร เนื่องจากความเสี่ยงและโอกาสต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร รวมถึงผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียกับองค์กรอาจส่งผลทั้งทางบวกและทางลบต่อการดำเนินธุรกิจได้ โดยการประเมินแผนจัดการความเสี่ยงและโอกาสจากประเด็นความยั่งยืน เช่น สภาวะโลกร้อน การแพร่ระบาดโรคภัยร้ายแรง เป็นต้น

ตัวชี้วัด แผนการประเมินความเสี่ยงและโอกาสขององค์กร (EC 3.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
แผนการประเมินความเสี่ยงและโอกาสขององค์กร (EC 3.1)	แนวทางการประเมินความเสี่ยงและโอกาสขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อประเมินผลกระทบที่อาจเกิดจากการดำเนินงานขององค์กร ทั้งเรื่องความเสี่ยง และโอกาสที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ เพื่อหาแนวทางป้องกัน หรือบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้ ทำให้การดำเนินงานขององค์กรทำได้อย่างต่อเนื่อง และการสร้างโอกาสทางธุรกิจ แม้ในยามเกิดวิกฤต หรือการเปลี่ยนแปลงในธุรกิจขึ้น	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการจัดทำแผนการประเมินความเสี่ยง รวมถึงโอกาสทางธุรกิจขององค์กร		
หน่วยการวัดผล		
จำนวนแผนการประเมินความเสี่ยง รวมถึงโอกาสทางธุรกิจขององค์กร		
วิธีการวัด		
หลักฐานเอกสาร หรือแผนการประเมินความเสี่ยงขององค์กร รวมถึงโอกาสทางธุรกิจที่ชัดเจน		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อไม่มีแผนการประเมินความเสี่ยง รวมถึงโอกาสทางธุรกิจขององค์กรที่ชัดเจน
	1 คะแนน	เมื่ออยู่ระหว่างวางแผนการประเมินความเสี่ยงขององค์กร รวมถึงโอกาสทางธุรกิจขององค์กร หรือมีการทบทวนปัจจัยความเสี่ยง และโอกาสต่างๆของการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง
	3 คะแนน	เมื่อมีแผนการประเมินความเสี่ยงขององค์กร รวมถึงโอกาสทางธุรกิจที่ชัดเจน
	5 คะแนน	เมื่อมีแผนการประเมินความเสี่ยงขององค์กร รวมถึงโอกาสทางธุรกิจที่ชัดเจน มีการดำเนินการตามแผนอย่างเป็นรูปธรรม และมีการสื่อสารแผนการประเมินความเสี่ยงขององค์กร รวมถึงโอกาสทางธุรกิจไปถึงผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

หมวด การพัฒนานวัตกรรม และเทคโนโลยี (EC 4)

การวางแผนการใช้เทคโนโลยีและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บริการ และนวัตกรรมมาใช้ในองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาจากองค์ความรู้ภายในองค์กร จากพนักงานที่มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ขององค์กร และจากภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจะดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงด้วยความเพียรให้ประสบความสำเร็จในเชิงพาณิชย์ พยายามพึงพาการซื้อเทคโนโลยีจากต่างประเทศให้น้อยลง เพื่อให้การพัฒนานวัตกรรม และเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นมาให้เหมาะสมกับการดำเนินงานขององค์กรอย่างสูงสุด

ตัวชี้วัด การพัฒนาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมจากการดำเนินงานขององค์กร (EC 4.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
การพัฒนาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมจากการดำเนินงานขององค์กร (EC 4.1)	การพัฒนาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมจากการดำเนินงานขององค์กร มุ่งเน้นการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานเดิมขององค์กร โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาช่วย นอกจากนี้มีการประยุกต์ใช้นวัตกรรมหรือองค์ความรู้ที่มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เหมาะสมกับการดำเนินงานขององค์กร เป็นต้น เพื่อเป็นการปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงาน หรือกระบวนการผลิต ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ลดการใช้ทรัพยากร และของเสียที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร โดยมุ่งเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือจากความร่วมมือของคนในองค์กร		
หน่วยการวัดผล		
จำนวนนวัตกรรมซึ่งพัฒนาจากการดำเนินงานขององค์กร		
วิธีการวัด		
บันทึกจำนวนนวัตกรรม หรือเทคโนโลยีซึ่งพัฒนาจากการดำเนินงานขององค์กร และ/หรือนวัตกรรมมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อไม่มีนวัตกรรม หรือเทคโนโลยีซึ่งพัฒนาจากการดำเนินงานขององค์กร และ/หรือนวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
	1 คะแนน	เมื่ออยู่ระหว่างการวางแผนการนำนวัตกรรม หรือเทคโนโลยีซึ่งพัฒนาจากการดำเนินงานขององค์กร และ/หรือนวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในองค์กร
	3 คะแนน	เมื่ออยู่ระหว่างการพัฒนานวัตกรรม หรือเทคโนโลยีซึ่งพัฒนาจากการดำเนินงานขององค์กร และ/หรือนวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
	5 คะแนน	เมื่อเริ่มใช้นวัตกรรม หรือเทคโนโลยีซึ่งพัฒนาจากการดำเนินงานขององค์กร โดยอาศัยความร่วมมือของบุคลากรในองค์กร และ/หรือนวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในองค์กร

ตัวชี้วัด การพัฒนานวัตกรรมโดยพิจารณาจากความร่วมมือของลูกค้า ชุมชน และสังคม (EC 4.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย
การพัฒนานวัตกรรมโดยพิจารณาจากความร่วมมือของลูกค้า ชุมชน และสังคม (EC 4.2)	องค์กรมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในองค์กร โดยอาศัยจากการรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียต่อองค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากความต้องการของลูกค้า เพื่อเป็นการปรับปรุงการบริการ สินค้า หรือกระบวนการดำเนินงานขององค์กร ให้ตอบสนองความต้องการ และตอบสนองความยั่งยืนขององค์กรต่อผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียต่อองค์กร

เป้าหมายตัวชี้วัด

สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเพื่อปรับปรุง และตอบสนองการให้บริการ การผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลง

หน่วยการวัดผล

จำนวนนวัตกรรมซึ่งองค์กรพัฒนาโดยพิจารณาจากแนวโน้มจากลูกค้า ชุมชน และสังคม

วิธีการวัด

บันทึกจำนวนนวัตกรรมซึ่งองค์กรพัฒนาโดยพิจารณาจากแนวโน้มจากลูกค้า ชุมชน และสังคม

วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อไม่มีนวัตกรรม หรือเทคโนโลยีซึ่งพัฒนาจากแนวโน้มจากลูกค้า ชุมชน และสังคม มาใช้ในองค์กร
	1 คะแนน	เมื่ออยู่ระหว่างการวางแผนการนำนวัตกรรม หรือเทคโนโลยีซึ่งพัฒนาจากแนวโน้มจากลูกค้า ชุมชน และสังคม มาใช้ในองค์กร
	3 คะแนน	เมื่ออยู่ระหว่างการพัฒนาวัตกรรม หรือเทคโนโลยีซึ่งพัฒนาจากแนวโน้มจากลูกค้า ชุมชน และสังคม มาใช้ในองค์กร
	5 คะแนน	เมื่อเริ่มใช้นวัตกรรม หรือเทคโนโลยีซึ่งพัฒนาจากแนวโน้มจากลูกค้า ชุมชน และสังคม มาใช้ในองค์กร และรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียต่อองค์กร

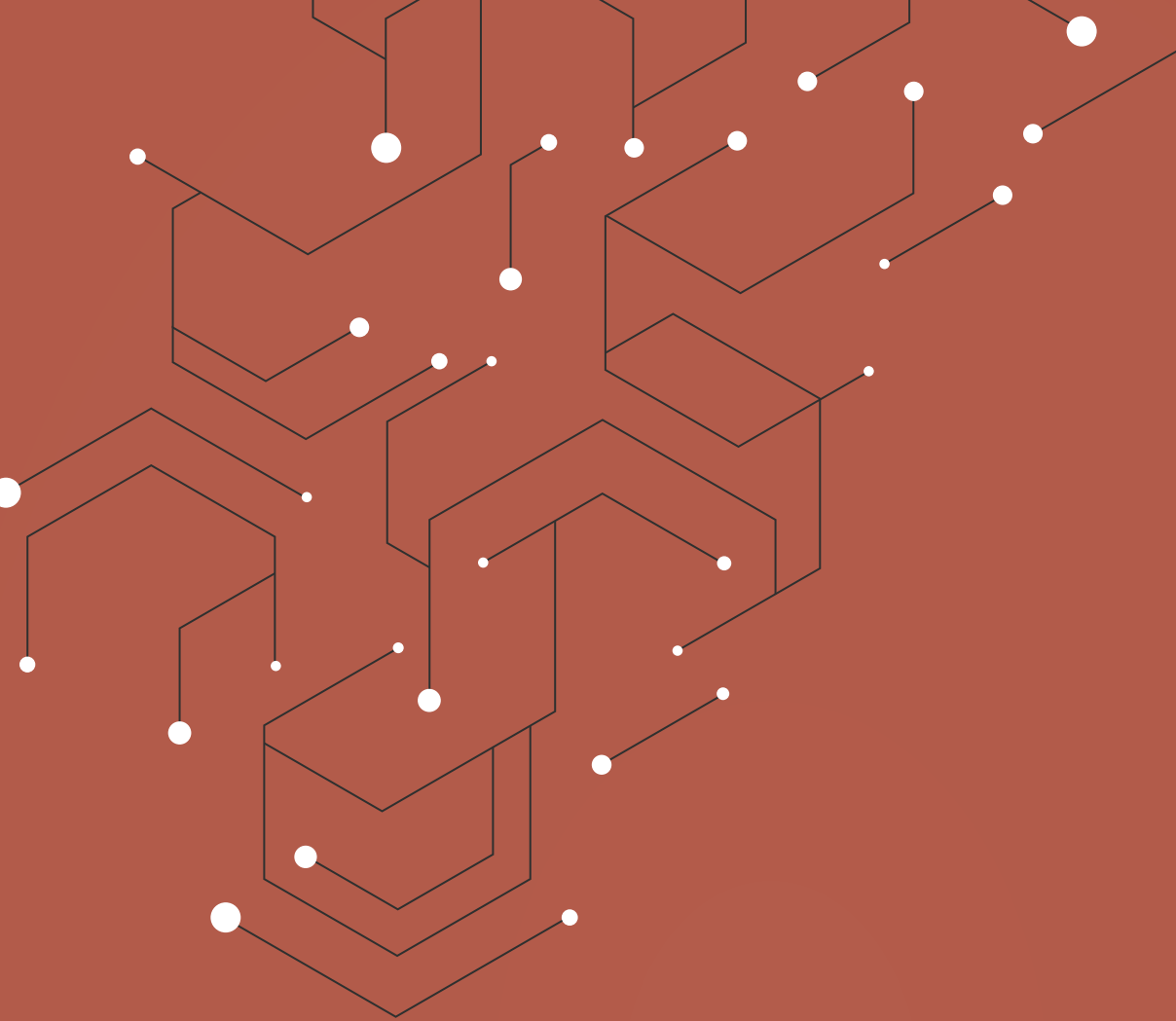

หมวด จำนวนผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย (EC 5)

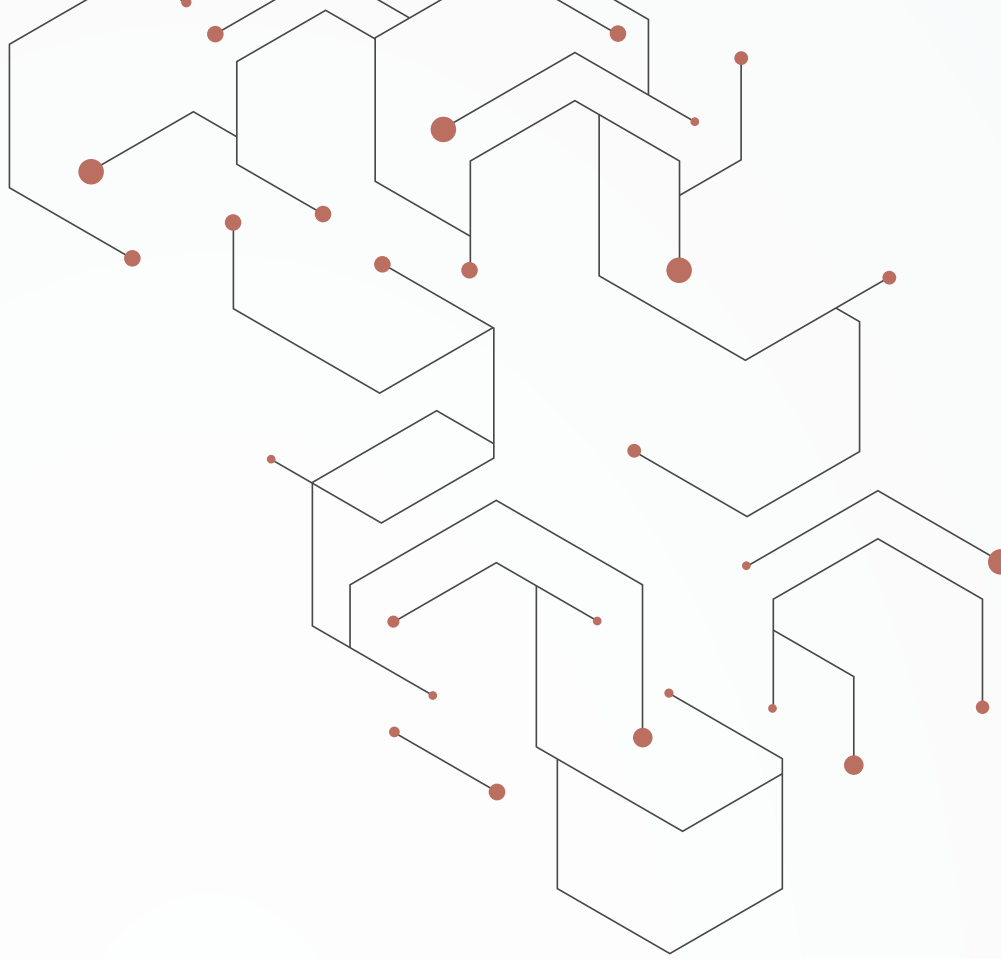
การดำเนินธุรกิจที่มีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพารายได้จากการขายผลิตภัณฑ์เพียงชนิดเดียว และมีความรู้ความเข้าใจในทุก ๆ ผลิตภัณฑ์ที่มีแผนจะดำเนินการอย่างลึกซึ้ง รวมถึงการทบทวนศักยภาพขององค์กรก่อนที่จะดำเนินการในผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ จากหลักการเศรษฐกิจพอเพียง จะพิจารณาตามแนวทางการตอบสนองต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย

ตัวชี้วัด จำนวน และประเภทของผลิตภัณฑ์ขององค์กร (EC 5.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
จำนวน และ ประเภทของผลิตภัณฑ์ ขององค์กร (EC 5.1)	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ขององค์กรที่หลากหลาย เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงรายได้จากผลิตภัณฑ์ ชนิดเดียว และช่องทางจำหน่ายทางเดียว อย่างไรก็ตาม จำนวนผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายมีที่ม าจากความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้ที่มีส่วนร่วมในองค์กร หรือมีจำนวนช่องทางการจำหน่ายสินค้าและ บริการ รวมถึงกลุ่มลูกค้าที่หลากหลาย	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนให้องค์กรขยายผลิตภัณฑ์และบริการ ช่องทางการให้บริการ และกลุ่มลูกค้าที่หลากหลาย ซึ่งมีพื้นฐานจากความสามารถ และเป้าหมายขององค์กร เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการพึ่งพาการให้บริการ สินค้าที่จำกัด		
หน่วยการวัดผล		
จำนวน และประเภทของผลิตภัณฑ์ขององค์กร		
วิธีการวัด		
บันทึกหลักฐาน หรือเอกสารแสดงจำนวน และประเภทของผลิตภัณฑ์ขององค์กร		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อผลิตภัณฑ์ขององค์กรไม่มีความหลากหลาย
	3 คะแนน	เมื่อผลิตภัณฑ์ขององค์กรมีความหลากหลายมากกว่า 1 ประเภท หรือ มีกลุ่มลูกค้าที่ หลากหลาย
	5 คะแนน	เมื่อผลิตภัณฑ์ขององค์กรมีความหลากหลายมากกว่า 1 ประเภท โดยเป็นผลิตภัณฑ์ ที่มาจากองค์ความรู้ ความสามารถ และเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร หรือมีกลุ่มลูกค้า ที่หลากหลาย

มีติสังคม

มิติสังคม

เป้าหมายเพื่อเพิ่มความสามัคคีและความสุขในองค์กรและสังคม

หมวด การจ้างงานเพื่อสร้างความร่วมมือในสังคม (SO 1)

การดำเนินธุรกิจหรือการดำเนินงานขององค์กรในระยะยาว การจ้างงานและการดูแลสุขภาวะของพนักงาน เป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับการดำเนินงานขององค์กร เนื่องจากพนักงานนับเป็นหนึ่งในผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความสำคัญ ดังนั้นการสร้างค่านิยมร่วมกันระหว่างองค์กรและพนักงาน และการสร้างความรู้ถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์กร จึงนับเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการพัฒนาองค์กรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

นอกจากนี้การจ้างพนักงานที่มาจากชุมชนใกล้เคียงเป็นเรื่องที่สำคัญต่อองค์กร เพื่อสร้างความมีส่วนร่วมและความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างชุมชนในฐานะพนักงานและองค์กรได้ โดยใช้องค์ประกอบเรื่องความมีเหตุผลในการเพิ่มสัดส่วนพนักงานในชุมชน เพื่อบรรเทาปัญหาการขาดแคลนแรงงานในอนาคต รวมถึงการส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีระหว่างองค์กรและชุมชนต่อไป

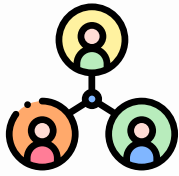
ตัวชี้วัด การจ้างงานในพื้นที่ (SO 1.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
การจ้างงานในพื้นที่ (SO 1.1)	องค์กรมีแนวทางการคัดเลือกพนักงานที่อยู่ในท้องถิ่นเดียวกับองค์กร โดยกำหนดเป็นแนวทางที่สำคัญในการคัดเลือก เพื่อสนับสนุนความมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและองค์กร ลดภาระในมิติต่าง ๆ ทั้งในเรื่องการย้ายถิ่นของพนักงาน และลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนพนักงาน นอกจากนี้ เพื่อเป็นการดูแลชุมชนรอบข้างองค์กรจึงควรสนับสนุนการจ้างงานผู้ด้อยโอกาสหรือผู้พิการในพื้นที่	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนให้องค์กรจ้างงานบุคลากรในท้องถิ่น หรือภายในภูมิภาคเดียวกัน เพื่อสร้างความมีส่วนร่วม และการสร้างรายได้เพิ่มในชุมชน และสนับสนุนการจ้างงานผู้ด้อยโอกาสหรือผู้พิการในพื้นที่เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในชุมชน		
หน่วยการวัดผลย่อย		
1. ร้อยละของการจ้างงานในพื้นที่		
2. จำนวนการจ้างงานผู้ด้อยโอกาสหรือผู้พิการในพื้นที่ (คน)		
วิธีการวัด		
$\frac{\text{พนักงานในพื้นที่}}{\text{จำนวนพนักงานทั้งหมด}}$		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อมีสัดส่วนการจ้างงานในพื้นที่น้อยกว่าร้อยละ 30
	1 คะแนน	เมื่อมีสัดส่วนการจ้างงานในพื้นที่ตั้งแต่ร้อยละ 30-49
	3 คะแนน	เมื่อมีสัดส่วนการจ้างงานในพื้นที่ตั้งแต่ร้อยละ 50-69
	5 คะแนน	เมื่อมีสัดส่วนการจ้างงานในพื้นที่มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70 และมีการจ้างงานผู้ด้อยโอกาสหรือผู้พิการในพื้นที่

ตัวชี้วัด ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของพนักงาน (SO 1.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของพนักงาน (SO 1.2)	การวัดความสุขของพนักงานโดยต้องสนับสนุนหรือส่งเสริมให้พนักงานสามารถจัดหาสมดุลระหว่างงานและครอบครัวได้ โดยหนึ่งในการประเมินความสมดุลระหว่างงานและครอบครัวของพนักงานในกรณีนี้ประเมินได้จาก จำนวนชั่วโมงทำงานของพนักงานเฉลี่ยต่อสัปดาห์ เพื่อให้พนักงานสามารถใช้เวลาร่วมกันในครอบครัวได้ เพื่อสร้างสัมพันธ์อันดีในครอบครัว และองค์กรไม่มีการบังคับพนักงานให้ทำงานล่วงเวลาโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการใช้เวลาของบุคลากรให้มีความสมดุลระหว่างชั่วโมงการทำงาน การใช้เวลาร่วมกับครอบครัว และร่วมกิจกรรมในชุมชน เพื่อสร้างสังคมแห่งความสุข		
หน่วยการวัดผล		
ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของพนักงาน		
วิธีการวัด		
ค่าเฉลี่ยชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของพนักงาน		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของพนักงานสูงกว่า 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ⁴ และกรณีที่มีการทำงานเกินชั่วโมง ที่กำหนด พนักงานไม่ได้รับค่าจ้างเพิ่มเติม
	5 คะแนน	เมื่อชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์ของพนักงานไม่เกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และกรณีที่มีการทำงานเกินชั่วโมง ที่กำหนด พนักงานเต็มใจที่จะทำงานให้องค์กร และได้รับค่าจ้างเพิ่มเติม

⁴ กฎหมายคุ้มครองแรงงาน <https://lb.mol.go.th>

หมวด การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (SO 2)

ในการดำเนินงานขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากจะมุ่งเน้นที่การดำเนินงานขององค์กรเองแล้ว การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กรยังเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องนำมาใช้พิจารณาในการตัดสินใจ ดังนั้นการประเมินผลกระทบทางสังคมตลอดห่วงโซ่อุปทาน ร่วมกับกระบวนการประเมินความเสี่ยงจากซัพพลายเออร์ที่มีผลกระทบ และ/หรืออาจมีผลกระทบที่มีต่อสังคม เพื่อป้องกัน หรือบรรเทาความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจขององค์กรได้ โดยสามารถพิจารณาได้จากการประเมินผลต่าง ๆ ดังนี้ สัดส่วนของซัพพลายเออร์ใหม่ที่ได้รับการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์ด้านสังคม หรือสัดส่วนของซัพพลายเออร์ใหม่ที่ทำธุรกิจโดยพิจารณาถึงการดำเนินธุรกิจด้วยปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือซัพพลายเออร์ใหม่ที่ทำธุรกิจโดยพิจารณา มอก. 9999 เป็นต้น

การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนร่วมกับสังคมรอบข้างเพื่อกำหนดแนวทางการสร้างผลกระทบเชิงบวกแก่ชุมชนท้องถิ่น และลดผลกระทบเชิงลบแก่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาต่อสังคมรอบข้างองค์กร โดยสามารถพิจารณาได้จาก ร้อยละหน่วยดำเนินการที่มีการประเมินการดำเนินงานที่มีผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงกับลูกค้าหรือสังคมรอบข้าง และการสื่อสารและประชาสัมพันธ์การมีวิถีแบบพอเพียงให้กับสังคม เป็นต้น

นอกจากนี้ความโปร่งใสในการสื่อสารกับผู้บริโภค และการรับข้อร้องเรียนอันเกิดจากการสื่อสารข้อมูลผลิตภัณฑ์บริการที่คลุมเครือ อันมีผลกระทบแก่ผู้บริโภค เพื่อสามารถได้รับแนวทางการปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กรได้ โดยสามารถพิจารณาได้จาก จำนวนฉลากที่แสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการ จำนวนช่องทางติดต่อระหว่างผู้บริโภคและองค์กร และจำนวนรูปแบบการดำเนินงานที่สนับสนุนการมีวิถีพอเพียง เป็นต้น จึงเป็นประเด็นสำคัญต่อการดำเนินกิจการขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด ร้อยละของการจัดการการร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง (SO 2.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
ร้อยละของการจัดการการร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง (SO 2.1)	การคิดถึงผู้อื่นไปพร้อมกับการทำธุรกิจ โดยเฉพาะสังคมรอบข้างองค์กร ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ที่มีส่วนใกล้ชิดกับผลจากการดำเนินธุรกิจขององค์กร ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นสำหรับองค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จึงควรพิจารณาถึงการสื่อสารระหว่างองค์กร และสังคมรอบข้าง เพื่อสร้างสังคมแห่งความสุขร่วมกันระหว่างองค์กร และชุมชนรอบข้าง	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการสร้างสังคมแห่งความร่วมมือระหว่าง องค์กร และชุมชนรอบข้าง การดูแลสังคม และสร้างความก้าวหน้าไปด้วยกัน ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง		
หน่วยการวัดผล		
ร้อยละของการจัดการการร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง		
วิธีการวัด		
จำนวนโครงการ และแผนการจัดการการร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง และการดำเนินงานแก้ปัญหาข้อร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อไม่มีการสนองตอบต่อข้อร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง
	1 คะแนน	เมื่อมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง และมีการจัดทำแผนการดำเนินงานเพื่อจัดการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน ครอบคลุมอย่างน้อยร้อยละ 50 ของข้อร้องเรียนทั้งหมด
	3 คะแนน	เมื่อมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง มีแผนการดำเนินงานเพื่อจัดการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และดำเนินการแก้ปัญหาข้อร้องเรียนแล้วครอบคลุมอย่างน้อยร้อยละ 50 ของข้อร้องเรียนทั้งหมด
	5 คะแนน	เมื่อมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง มีแผนการดำเนินงานเพื่อจัดการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และดำเนินการแก้ปัญหาข้อร้องเรียนแล้วครอบคลุมอย่างน้อยร้อยละ 70 ของข้อร้องเรียนทั้งหมด หรือไม่มีข้อร้องเรียนจากชุมชนรอบข้าง

ตัวชี้วัด ประสิทธิภาพการติดต่อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (SO 2.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
ประสิทธิภาพการติดต่อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (SO 2.2)	การเปิดโอกาสให้มีการสื่อสารกันระหว่างผู้มีส่วนได้-ส่วนเสียต่าง ๆ กับองค์กร เพื่อป้องกัน/หรือลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นต่อองค์กร รวมถึงการสร้างโอกาสในการปรับปรุงการดำเนินงานที่สร้างผลเชิงบวกต่อผู้มีส่วนได้-ส่วนเสีย เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่เกี่ยวกับการตอบสนองกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรที่สร้างสังคมแห่งความมีส่วนร่วมระหว่าง องค์กร และชุมชนรอบข้าง และสร้างความก้าวหน้าไปด้วยกัน		
หน่วยการวัดผล		
ประสิทธิภาพการติดต่อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		
วิธีการวัด		
$\frac{\text{จำนวนข้อร้องเรียนที่มีการดำเนินการจัดการกับข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย}}{\text{จำนวนข้อร้องเรียนที่ได้รับการติดต่อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย}}$		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อไม่มีการสนองตอบต่อข้อร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
	1 คะแนน	เมื่อมีช่องทางการติดต่อระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร และมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีแผนการดำเนินงานเพื่อจัดการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน ครอบคลุมอย่างน้อยร้อยละ 50 ของข้อร้องเรียนทั้งหมด
	3 คะแนน	เมื่อมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีแผนการดำเนินงานเพื่อจัดการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และดำเนินการแก้ปัญหาข้อร้องเรียนแล้วครอบคลุมอย่างน้อยร้อยละ 50 ของข้อร้องเรียนทั้งหมด
	5 คะแนน	เมื่อมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีแผนการดำเนินงานเพื่อจัดการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และดำเนินการแก้ปัญหาข้อร้องเรียนแล้วครอบคลุมอย่างน้อยร้อยละ 70 ของข้อร้องเรียนทั้งหมด

หมวด การพัฒนาความสามารถของบุคลากรและสังคมรอบองค์กร (SO 3)

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำเนินงานที่จะส่งผลให้องค์กร สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง และมีความก้าวหน้าในการดำเนินงานขององค์กรเองไปด้วยกันกับผู้มีส่วนได้-ส่วนเสีย และมีประโยชน์ทั้งในระดับองค์กร และระดับครัวเรือนเอง ดังนั้นในการอบรมให้ความรู้ในแนวทางการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ควบคู่ไปกับการให้ความรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่จะพัฒนาองค์กร ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะพนักงานได้ เพิ่มการสร้างจิตสำนึกในเรื่องความพอเพียงให้กับพนักงานหรือชุมชนที่อยู่ข้างเคียงกับบริษัท และส่งเสริมการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงให้กับพนักงานในองค์กร เกณฑ์พิจารณาการให้คะแนนในด้านการส่งเสริมการเสริมสร้างความรู้ให้กับพนักงาน และชุมชนรอบ ๆ องค์กร เพื่อสร้างรากฐานความรู้ในการพัฒนางาน และการดำรงชีวิต รวมถึงการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างองค์กร และสังคม

ตัวชี้วัด การอบรมที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการดำรงชีวิต (SO 3.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย
การอบรมที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการดำรงชีวิต (SO 3.1)	การส่งเสริมการเสริมสร้างความรู้ทั้งเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการดำรงชีวิตให้พนักงาน และชุมชนรอบๆ องค์กร และทำการจัดการความรู้ขององค์กรสำหรับเผยแพร่สู่ชุมชนภายนอก เพื่อสร้างรากฐานความรู้ในการพัฒนาการทำงาน การดำรงชีวิต รวมถึงการสนับสนุนการทำงานร่วมกันของพนักงาน

เป้าหมายตัวชี้วัด

สนับสนุนการพัฒนาความสามารถของบุคลากร และชุมชนรอบๆองค์กร ทั้งเรื่องการพัฒนาความเชี่ยวชาญในการทำงาน และความสามารถในการพึ่งพาตนเอง

หน่วยการวัดผล

เชิงคุณภาพ โดยประเมินจากความพึงพอใจในการสนับสนุนการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และการใช้ชีวิตของพนักงาน โดยสนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้ของพนักงานในองค์กร และชุมชน

วิธีการวัด

ความพึงพอใจในการสนับสนุนการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และการใช้ชีวิต ทั้งเรื่องประสิทธิภาพการทำงาน และ/หรือ การดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อพนักงานไม่มีความพึงพอใจในการสนับสนุนการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และการใช้ชีวิต
	1 คะแนน	เมื่อพนักงานมีความพึงพอใจในการสนับสนุนการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และการใช้ชีวิตน้อยกว่าร้อยละ 50 ของพนักงานทั้งหมด
	3 คะแนน	เมื่อพนักงานมีความพึงพอใจในการสนับสนุนการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และการใช้ชีวิตครอบคลุมร้อยละ 50-99 ของพนักงานทั้งหมด
	5 คะแนน	เมื่อพนักงานมีความพึงพอใจในการสนับสนุนการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และการใช้ชีวิตร้อยละ 100 ของพนักงานทั้งหมด

ตัวชี้วัด การพัฒนาทักษะของบุคลากร (SO 3.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย		
การพัฒนาทักษะของบุคลากร (SO 3.2)	การวางแผนการพัฒนาพนักงานในองค์กร เพื่อส่งเสริมความรู้เชิงลึกในการทำงานร่วมกับองค์กรในระยะยาว และการพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มทักษะสำหรับการทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้น และมีการจัดเลือกบุคลากรที่มีวิสัยทัศน์ในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต และเป้าหมายเดียวกับองค์กรเข้ามาทำงาน เนื่องจากพนักงานนับเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรมาก และป้องกันความเสี่ยงในการขาดแคลนพนักงานในภาวะวิกฤต		
เป้าหมายตัวชี้วัด			
สนับสนุนการพัฒนาความสามารถของบุคลากรในเรื่องการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และการดำรงชีวิตในระยะยาวกับองค์กร รวมถึงการอบรมการวางแผนหลังเกษียณอย่างมีความสุขของพนักงาน เพื่อสร้างองค์กรที่มีความเข้มแข็งในด้านบุคลากร			
หน่วยการวัดผล			
การพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะสูงขึ้น			
วิธีการวัด			
จำนวนพนักงานในระดับจัดการเพื่อพัฒนาทักษะที่รองรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทั้งเรื่องการพัฒนาการทำงานและการดำรงชีวิต จำนวนพนักงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะ			
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อ ไม่มี พนักงานในระดับจัดการได้รับการพัฒนาให้มีทักษะที่สูงขึ้น	
	1 คะแนน	เมื่อพนักงานในระดับจัดการได้รับการพัฒนาให้มีทักษะที่สูงขึ้นน้อยกว่าร้อยละ 50	
	3 คะแนน	เมื่อพนักงานในระดับจัดการได้รับการพัฒนาให้มีทักษะที่สูงขึ้นระหว่างร้อยละ 50-69	
	5 คะแนน	เมื่อพนักงานในระดับจัดการได้รับการพัฒนาให้มีทักษะที่สูงขึ้นมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70 และมีการคัดเลือกบุคลากรโดยมีเป้าหมายเดียวกับองค์กร	

หมวด การดูแลคุณภาพชีวิตพนักงาน (SO 4)

ในการดำเนินงานขององค์กร พนักงานนับเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรเดินไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนได้ ความสำเร็จขององค์กร มาจากความร่วมมือของพนักงานที่ผลักดันสินค้าหรือบริการที่ดีที่สุดลูกค้า และพนักงานเป็นผู้ที่เข้าใจการดำเนินงานขององค์กรเป็นอย่างดี และมีความรู้ในการดำเนินงานจึงสามารถช่วยปรับปรุง หรือพัฒนาองค์กรได้ทั้งในช่วงวิกฤต และหลังจากผ่านพ้นวิกฤตไปแล้ว หลีกเลี่ยงการปลดพนักงานในยามวิกฤต การดูแลพนักงาน และครอบครัวพนักงานที่เผชิญสถานการณ์วิกฤตจึงเป็นสิ่งสำคัญที่องค์กรควรรับผิดชอบ

ตัวชี้วัด แนวทางการดูแลพนักงานในยามวิกฤต (SO 4.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
แนวทางการดูแลพนักงานในยามวิกฤต (SO 4.1)	การให้ความสำคัญกับพนักงานว่าเป็นส่วนที่สำคัญในการดำเนินงานขององค์กร ดังนั้น เมื่อเกิดภาวะวิกฤต จึงมีแผนการรองรับ เพื่อดูแลองค์กร และพนักงาน หลีกเลี่ยงการปลดพนักงานในยามวิกฤต และการสร้างภูมิคุ้มกันต่อองค์กร ลดความเสี่ยงเรื่องการขาดบุคลากรเมื่อสถานการณ์การดำเนินธุรกิจขององค์กรดีขึ้น	
เป้าหมายตัวชี้วัด	สนับสนุนการดูแลบุคลากรในองค์กร และการสร้างความสามัคคีในองค์กร	
หน่วยการวัดผล	แนวทางการดูแลพนักงานในยามวิกฤต	
วิธีการวัด	แผนการดูแลพนักงานในระยะยาวเป็นลายลักษณ์อักษรในช่องทางต่าง ๆ	
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อไม่มีแผนการดูแลพนักงานในระยะยาวในช่องทางต่าง ๆ
	5 คะแนน	เมื่อมีแผนการดูแลพนักงานในระยะยาวเป็นลายลักษณ์อักษรในช่องทางต่าง ๆ หรือการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อย 1 แผน

ตัวชี้วัด ระดับความพึงพอใจต่อการอยู่รวมในองค์กร (SO 4.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
ระดับความพึงพอใจต่อการอยู่รวมในองค์กร (SO 4.2)	การวัดความสุขของพนักงานที่อยู่ร่วมกันในองค์กร เพื่อสร้างความสามัคคี และการนำไปสู่การพัฒนาองค์กรตามเป้าหมายขององค์กรร่วมกันระหว่างพนักงานและองค์กร การรับฟังปัญหาหรือความกังวลใจในการทำงาน เป็นจุดเริ่มต้นของการแก้ไขปัญหาที่จริงจัง ด้วยความมีเหตุผลของทุกฝ่าย เพื่อสร้างสังคมแห่งความพอเพียงร่วมกันในองค์กร ดังนั้นในตัวชี้วัดนี้จึงพิจารณาการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนของพนักงานต่อการดำเนินการดูแลพนักงานและการอยู่รวมในองค์กร	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการสร้างความสุข และความร่วมมือกันร่วมกันในองค์กร เพื่อเพิ่มคุณภาพในการทำงาน		
หน่วยการวัดผล		
ระดับความพึงพอใจต่อการอยู่รวมในองค์กร		
วิธีการวัด		
ข้อร้องเรียนของพนักงานที่บริษัทดำเนินการตอบสนอง จำนวนข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับความพอใจของพนักงานในการอยู่ร่วมกันในองค์กร		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อไม่มีการสนองตอบต่อข้อร้องเรียนจากพนักงาน
	1 คะแนน	เมื่อมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนจากพนักงาน และมีแผนการดำเนินงานเพื่อจัดการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน ครอบคลุมอย่างน้อยร้อยละ 50 ของข้อร้องเรียนทั้งหมด
	3 คะแนน	เมื่อมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนจากพนักงาน มีแผนการดำเนินงานเพื่อจัดการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และดำเนินการแก้ปัญหาข้อร้องเรียนแล้วครอบคลุมอย่างน้อยร้อยละ 50 ของข้อร้องเรียนทั้งหมด
	5 คะแนน	เมื่อมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนจากพนักงาน มีแผนการดำเนินงานเพื่อจัดการแก้ปัญหาข้อร้องเรียน และดำเนินการแก้ปัญหาข้อร้องเรียนแล้วครอบคลุมอย่างน้อยร้อยละ 70 ของข้อร้องเรียนทั้งหมด

หมวด การต่อต้านทุจริต และตรวจสอบจริยธรรมขององค์กร (SO 5)

องค์กรซึ่งปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีการปฏิบัติตามหลักบรรษัทภิบาลและหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีขององค์กรอย่างเคร่งครัด การส่งเสริมจรรยาบรรณอันดีขององค์กร และต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทั้งทางตรง และ/หรือทางอ้อมตลอดห่วงโซ่อุปทานขององค์กร โดยมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่สำคัญเกี่ยวกับการทุจริต จำนวนการสื่อสารนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน รวมถึงจำนวนครั้งที่เกิดการคอร์รัปชันเพื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุและแนวทางการป้องกันในอนาคตได้

ตัวชี้วัด แผนการจัดการและป้องกันการทุจริต (SO 5.1)

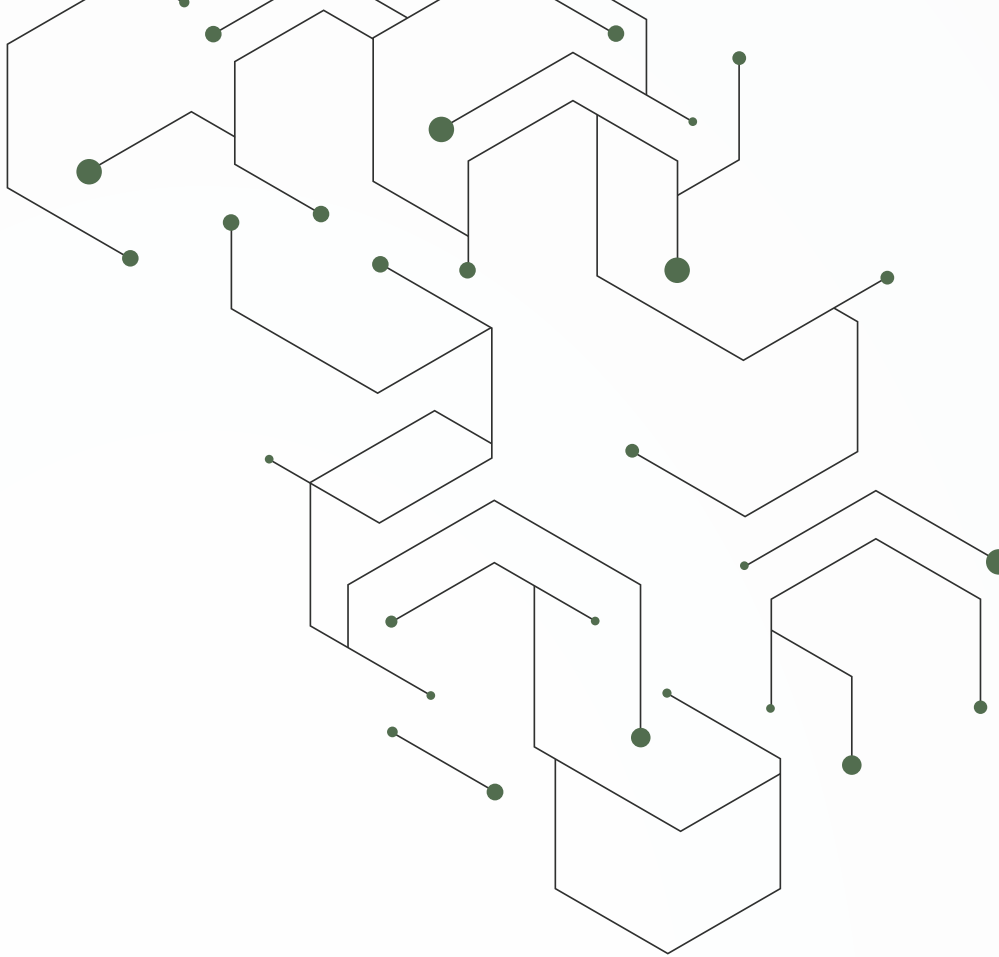
ตัวชี้วัด	ความหมาย	
แผนการจัดการและป้องกันการทุจริต (SO 5.1)	การให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนการตรวจสอบการทุจริต เพื่อสร้างแนวทางการเฝ้าระวัง ป้องกันการเกิดทุจริต รวมถึงแนวทางการแก้ปัญหาเรื่องทุจริตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับองค์กร	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการดำเนินงานในองค์กรบนพื้นฐานคุณธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต		
หน่วยการวัดผล		
แผนการจัดการและป้องกันการทุจริต		
วิธีการวัด		
แผนการจัดการและป้องกันการทุจริต ที่เป็นลายลักษณ์อักษร		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อไม่มีแผนการจัดการและป้องกันการทุจริต ที่เป็นลายลักษณ์อักษร
	1 คะแนน	เมื่ออยู่ระหว่างการจัดทำแผนการจัดการและป้องกันการทุจริต ที่เป็นลายลักษณ์อักษร
	3 คะแนน	เมื่อมีแผนการจัดการและป้องกันการทุจริต ที่เป็นลายลักษณ์อักษร อย่างน้อย 1 แผน
	5 คะแนน	เมื่อมีแผนการจัดการ และป้องกันการทุจริต รวมถึงแนวทางการดำเนินการในกรณีที่เกิดการทุจริตที่เป็นลายลักษณ์อักษร อย่างน้อย 1 แผน และมีการประกาศ มาตรการหรือแผนป้องกันและปราบปรามการทุจริตในองค์กร รวมถึงได้มีการสื่อสารให้กับผู้ที่มีส่วนร่วมทราบทั้งหมด

ตัวชี้วัด ประสิทธิภาพของการจัดการปัญหาการทุจริต (SO 5.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
ประสิทธิภาพของการจัดการปัญหาการทุจริต (SO 5.2)	จำนวนครั้งที่เกิดการทุจริต เพื่อใช้ในการตรวจสอบ และติดตามการทำงาน รวมถึงตรวจสอบความร้ายแรง และประสิทธิภาพขององค์กรในการบรรเทาปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้นในองค์กร เพื่อหาแนวทางการลดผลกระทบทางลบที่เกิดจากปัญหาเรื่องการทุจริตได้	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการใช้หลักคุณธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต มาป้องกันปัญหาทุจริตตลอดห่วงโซ่อุปทาน		
หน่วยการวัดผล		
ประสิทธิภาพของการจัดการปัญหาการทุจริต		
วิธีการวัด		
จำนวนครั้งที่มีการดำเนินการจัดการปัญหาที่ได้รับการรายงานการทุจริต จำนวนครั้งที่ได้รับการรายงานการทุจริต		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	เมื่อมีการดำเนินการจัดการปัญหาที่ได้รับการรายงานการทุจริต น้อยกว่าร้อยละ 50
	3 คะแนน	เมื่อมีการดำเนินการจัดการปัญหาที่ได้รับการรายงานการทุจริต ระหว่างร้อยละ 50-100 โดยปัญหาการทุจริตที่ยังไม่ได้ดำเนินการ อยู่ระหว่างการตรวจสอบเพื่อแก้ปัญหาต่อไป
	5 คะแนน	เมื่อมีการดำเนินการจัดการปัญหาที่ได้รับการรายงานการทุจริต ทั้งหมดร้อยละ 100 และขยายการดำเนินงานเรื่องการจัดการปัญหาเรื่องการทุจริตไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ມີຕິສິ່ງແວດລ້ອມ

มิติ สิ่งแวดล้อม

เป้าหมายเพื่อการส่งต่อทรัพยากรและสภาพแวดล้อมที่ดีให้คนรุ่นหลัง

หมวด การใช้วัสดุ (EN 1)

หลักการใช้วัสดุและทรัพยากรขององค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การใช้อย่างพอประมาณ การรู้คุณค่าของทรัพยากร การพึ่งพาวัสดุที่องค์กรสามารถผลิตได้ด้วยตัวเอง หรือวัสดุที่มีในท้องถิ่น และมีแนวทางการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบ วัสดุหรือชิ้นส่วนต่าง ๆ อย่างยั่งยืนขององค์กร ซึ่งสัมพันธ์กับแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด ร้อยละการใช้วัตถุดิบภายในท้องถิ่น (EN 1.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
ร้อยละการใช้วัตถุดิบภายในท้องถิ่น (EN 1.1)	การใช้วัตถุดิบและวัสดุที่ผลิตจากธรรมชาติ ที่องค์กรธุรกิจมีส่วนร่วมลงทุนหรือส่งเสริมให้ชุมชนรอบ ๆ ร่วมกันผลิตและจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรม หรือจากแหล่งผลิตภายในประเทศ ทั้งนี้เป็นการส่งเสริมให้ธุรกิจลดความเสี่ยงด้านการจัดหาวัตถุดิบ ไม่พึ่งพิงผู้ขายวัตถุดิบแหล่งใดแหล่งหนึ่ง ซึ่งอาจมีอิทธิพลในการต่อรองด้านราคาและสูญเสียโอกาสเข้าถึงแหล่งผลิตที่แท้จริง	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น		
หน่วยการวัดผล		
ร้อยละการใช้วัตถุดิบภายในท้องถิ่น (50 กม. รอบสถานประกอบการ) (ร้อยละโดยน้ำหนัก)		
วิธีการวัด		

ตัวชี้วัด ร้อยละการใช้วัสดุและวัสดุที่มีสัดส่วนวัสดุที่นำกลับมาใช้ใหม่ (EN 1.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
ร้อยละการใช้วัตถุดิบและวัสดุที่มีสัดส่วนวัสดุที่นำกลับมาใช้ใหม่ (EN 1.2)	การใช้วัตถุดิบและวัสดุที่ถูกรีไซเคิลหรือนำกลับมาใช้ใหม่หรือการใช้วัสดุชีวภาพ เป็นการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างพอประมาณ ร่วมรับผิดชอบต่อการลดใช้ประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติประเภทใช้แล้วหมดไป รวมถึงที่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้านอื่น ๆ	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการใช้วัสดุที่รีไซเคิลได้หรือวัสดุชีวภาพ		
หน่วยการวัดผล		
ร้อยละการใช้วัตถุดิบและวัสดุที่มีสัดส่วนของวัสดุที่นำกลับมาใช้ใหม่ (ร้อยละโดยน้ำหนัก)		
วิธีการวัด		
ปริมาณวัตถุดิบและวัสดุรีไซเคิลทั้งหมดที่ใช้ในกิจการขององค์กร ปริมาณวัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ทั้งหมด (พิจารณารายการวัสดุที่มีมูลค่ารวมเกินกว่าร้อยละ 80 ของต้นทุนวัตถุดิบ หรือเป็นวัสดุที่เป็นองค์ประกอบหลักในผลิตภัณฑ์)		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยนำวัตถุดิบ/วัสดุรีไซเคิลและวัสดุชีวภาพมาใช้ในองค์กร หรือไม่สามารถแบ่งชี้ชนิดและประเภทของวัตถุดิบที่ใช้ในกิจการขององค์กร
	1 คะแนน	ได้ใช้วัตถุดิบ/วัสดุรีไซเคิลและวัสดุชีวภาพในผลิตภัณฑ์หรือกิจการขององค์กรอย่างน้อย 1 รายการ แต่มีปริมาณการใช้และความถี่ไม่แน่นอน
	2 คะแนน	สัดส่วนวัตถุดิบที่ถูกใช้ในผลิตภัณฑ์หรือกิจการขององค์กร เป็นวัสดุรีไซเคิลและวัสดุชีวภาพ แต่มีสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ 30
	3 คะแนน	สัดส่วนวัตถุดิบที่ถูกใช้ในผลิตภัณฑ์หรือกิจการขององค์กร เป็นวัสดุรีไซเคิลและวัสดุชีวภาพ แต่มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

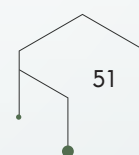
ตัวชี้วัด ประสิทธิภาพการใช้วัตถุดิบและวัสดุ (EN 1.3)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
ประสิทธิภาพการใช้วัตถุดิบและวัสดุ (EN 1.3)	หลักการใช้วัตถุดิบและวัสดุอย่างพอเพียง ด้วยความประหยัดและมีเหตุผล หมายถึง การได้ตรง วิเคราะห์ผลด้วยองค์ความรู้ทั่วไปหรือเฉพาะของธุรกิจว่ามีเหตุจำเป็น สามารถกำหนดระดับความสำคัญต่อธุรกิจ และประเมินตัวธุรกิจเองว่ามีปริมาณการใช้วัสดุเหล่านั้นอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพอย่างไรทั้งในเชิงเศรษฐศาสตร์และสิ่งแวดล้อม รวมถึงกำหนดมาตรการเพื่อลดการสูญเสียให้น้อยที่สุด	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้วัตถุดิบ		
หน่วยการวัดผล		
ร้อยละการเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการใช้วัตถุดิบและวัสดุเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ร้อยละ)		
วิธีการวัด		
ปริมาณวัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ทั้งหมดต่อหน่วยวัดผลผลิตในปีดำเนินการ ปริมาณวัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ทั้งหมดต่อหน่วยผลผลิตในปีก่อนหน้า (พิจารณารายการวัสดุที่มีมูลค่ารวมเกินกว่าร้อยละ 80 ของต้นทุนวัตถุดิบหรือเป็นวัสดุที่เป็นองค์ประกอบหลักในผลิตภัณฑ์)		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยรวบรวมข้อมูลและวัดผลการใช้วัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ในกิจการขององค์กร
	1 คะแนน	ได้เริ่มรวบรวมข้อมูลปริมาณการใช้วัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ทั้งหมดต่อหน่วยวัดผลผลิต (มีข้อมูลบางส่วนและแนวทางในการรวบรวมและวัดผล)
	2 คะแนน	สามารถวัดผลเปรียบเทียบปริมาณวัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ทั้งหมดต่อหน่วยวัดผลผลิตเทียบกับผลของปีก่อนหน้า และสามารถลดลงได้น้อยกว่าร้อยละ 5
	3 คะแนน	สามารถวัดผลเปรียบเทียบปริมาณวัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ทั้งหมดต่อหน่วยวัดผลผลิตเทียบกับผลของปีก่อนหน้า และสามารถลดลงได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

หมวด การใช้พลังงาน (EN 2)

พลังงานเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกนำมาใช้มากขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่มีแนวโน้มจะลดลง เพราะถือเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนให้ระบบเศรษฐกิจเจริญเติบโต โดยเฉพาะแหล่งพลังงานจากทรัพยากรฟอสซิลที่กำลังลดลง และไม่สามารถสร้างขึ้นทดแทน ดังนั้น แนวทางการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับหลักการเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นสิ่งสำคัญ

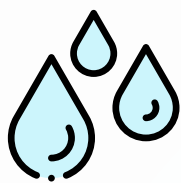

ตัวชี้วัด การใช้พลังงานทดแทน (EN 2.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
การใช้พลังงานทดแทน (EN 2.1)	การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนที่มาจากแหล่งทรัพยากรทางเลือก เป็นความพยายามในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานควบคู่กัน โดยแนวโน้มด้านการใช้พลังงานหลังปี ค.ศ. 2020 สังคมจะหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดมากขึ้น เช่น พลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ ลม น้ำและความร้อนจากชีวมวล (จากการเผาขยะหรือเศษไม้) สามารถช่วยลดการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ควบคู่กัน ซึ่งนวัตกรรมด้านพลังงานทดแทนที่ถูกพัฒนาขึ้นในด้านต่าง ๆ จะเข้ามาช่วยเหลืให้ต้นทุนพลังงานลดลง ประชาชนและภาคเอกชนเข้าถึงได้มากขึ้น พร้อมทั้งตั้งเป้าหมายที่จะลด-เลิกใช้พลังงานฟอสซิล หรือใช้ให้น้อยที่สุด	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการเพิ่มการใช้พลังงานทางเลือก		
หน่วยการวัดผล		
ร้อยละการใช้พลังงานทางเลือก (แสงอาทิตย์ ชีวภาพ ชีวมวล)		
(% หน่วยพลังงาน เช่น เมกะจูล เป็นต้น)		
วิธีการวัด		
ปริมาณพลังงานทางเลือกที่นำมาใช้ในการประกอบกิจการขององค์กร ปริมาณพลังงานที่ใช้ทั้งหมด		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยรวบรวมข้อมูลด้านการใช้พลังงานทางเลือกและบ่งชี้ประเภทพลังงานที่ใช้ในกิจการขององค์กร
	1 คะแนน	สามารถบ่งชี้การใช้พลังงานทางเลือกในกิจการขององค์กร อย่างน้อย 1 แหล่งพลังงาน ซึ่งมีการใช้และความถี่ไม่แน่นอน
	3 คะแนน	มีการกำหนดให้มีการใช้พลังงานทางเลือกที่ใช้ในกิจการขององค์กร น้อยกว่าร้อยละ 20
	4 คะแนน	มีการกำหนดให้มีการใช้พลังงานทางเลือกที่ใช้ในกิจการขององค์กร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20

ตัวชี้วัด การอนุรักษ์พลังงาน (EN 2.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
การอนุรักษ์พลังงาน (EN 2.2)	การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจต้องพึ่งพิงการใช้พลังงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ แม้ประเทศไทยจะมีแหล่งทรัพยากรพลังงานภายในประเทศอยู่บางส่วน แต่ก็ยังจำเป็นต้องนำเข้าพลังงานในรูปแบบต่าง ๆ เข้ามาใช้ในสัดส่วนที่สูงมาก การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถสร้างทางเลือกในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานขององค์กรได้ แต่การใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์รุ่นใหม่ ๆ ที่ประหยัดพลังงานมากกว่า ก็อาจไม่ประสบความสำเร็จได้หากขาดจิตสำนึกร่วมกันในการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ดังนั้น การเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมมากขึ้น มีความระมัดระวังในการใช้พลังงานเพื่อลดการสูญเสียที่ไม่จำเป็น สร้างมาตรการร่วมกัน สามารถนำไปสู่ความร่วมมือในการปรับพฤติกรรมของลูกจ้างหรือผู้รับบริการได้	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน		
หน่วยการวัดผล		
ดัชนีการใช้พลังงานในเชิงความเข้มข้น		
(% เทียบกับผลการดำเนินงานของปีก่อนหน้า ตัวชี้วัดเทียบกับผลผลิตหลักที่เสนอโดยองค์กร)		
วิธีการวัด		
$\frac{\text{ค่าดัชนีความเข้มข้นการใช้พลังงานรวมของปีดำเนินการ}}{\text{ค่าดัชนีความเข้มข้นการใช้พลังงานรวมของปีก่อนหน้า}}$		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยมีการรวบรวมข้อมูลด้านพลังงานและวัดผลประสิทธิภาพการใช้พลังงานในกิจการขององค์กร
	1 คะแนน	ได้เริ่มมีการรวบรวมข้อมูลด้านประสิทธิภาพพลังงานเพื่อจัดทำดัชนีการใช้พลังงานสำหรับการเปรียบเทียบผลในปีต่อไป (มีแนวทางในการรวบรวมและวัดผล และมีข้อมูลบางส่วน)
	3 คะแนน	ได้ทำการวัดผลเปรียบเทียบดัชนีการใช้พลังงานในเชิงความเข้มข้นเทียบกับผลของปีก่อนหน้า แต่ยังไม่สามารถลดลงได้มากกว่าร้อยละ 5 และมีแผนงาน/โครงการด้านพลังงานที่มีเป้าหมายเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในปีต่อไป
	4 คะแนน	ได้ทำการวัดผลเปรียบเทียบดัชนีการใช้พลังงานในเชิงความเข้มข้นเทียบกับผลของปีก่อนหน้า และสามารถลดลงได้มากกว่าร้อยละ 5 และมีแผนงาน/โครงการด้านพลังงานที่มีเป้าหมายเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในปีต่อไป

หมวด การใช้น้ำ (EN 3)

น้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่หล่อเลี้ยงการดำรงชีวิตของมนุษย์ ภายใต้กระแสการบริโภคนิยม กิจกรรมทางเศรษฐกิจพื้นฐาน น้ำจึงได้ถูกนำมาใช้เป็นปัจจัยหลักในภาคการผลิตและการบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคเกษตรกรรมเชิงเดี่ยวที่เน้นผลผลิตจำนวนมาก ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงฤดูกาลที่ผันผวนทำให้การจัดการแหล่งน้ำที่มีอยู่อย่างจำกัดเกิดความเสี่ยง จนกระทบต่อกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ ที่เป็นผู้ใช้น้ำทั้งภายในและภายนอก (ชุมชนและผู้ที่ใช้ปลายน้ำ) ขององค์กร

การจัดการน้ำเสียที่ระบายออกให้มีคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด เป็นสิ่งที่องค์กรต้องปฏิบัติตามอยู่แล้ว แต่เมื่อพิจารณาจากต้นเหตุหรือแหล่งกำเนิดน้ำเสียแล้ว องค์กรควรพิจารณาถึงมลสารอื่น ๆ ที่ไม่ได้ถูกกำหนดในระเบียบและกฎหมาย เช่น สารพิษตกค้าง โลหะหนัก หรือ มลสารอื่น ๆ องค์กรต้องแสดงออกถึงการมีธรรมาภิบาลในการจัดการมลสารเหล่านี้ ทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการบำบัดที่ปลายท่อ การลดการระบายทั้งมลสารเหล่านี้ หรือปรับเปลี่ยนวัตถุดิบหรือสารเคมีที่มีความเป็นพิษต่ำไม่ตกค้างในสิ่งแวดล้อม ให้มีการใช้ในปริมาณที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด (บังคับ) การบำบัดน้ำเสียที่ระบายทิ้งให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง (EN 3.1)

ตัวชี้วัด (บังคับ) การบำบัดน้ำเสียที่ระบายทิ้งให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง (EN 3.1)	ความหมาย การบำบัดน้ำเสียที่ระบายทิ้งจากองค์กรตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการเกิดผลกระทบแก่ชุมชน และผู้ใช้แหล่งน้ำในพื้นที่บริเวณโดยรอบองค์กร และเป็นการแสดงเจตจำนงค์ในการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างยั่งยืน
เป้าหมายตัวชี้วัด การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
หน่วยการวัดผล - ผลการตรวจวัดน้ำที่ระบายออกไม่เกินค่ามาตรฐานตามระเบียบหรือกฎหมายที่หน่วยงานกำหนด หรือได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทั้งแล้ว - ไม่มีข้อร้องเรียนจากหน่วยงานของรัฐหรือชุมชนรอบ ๆ และได้ปรับแก้ไขตามข้อร้องเรียนเหล่านั้นแล้ว	
วิธีการวัด หลักฐานและประวัติการดำเนินงานในรอบ 1 ปี	

ตัวชี้วัด การจัดเตรียมแหล่งกักเก็บน้ำสำรอง (EN 3.2)

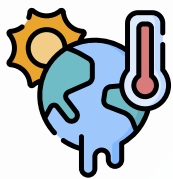
ตัวชี้วัด	เป้าหมายตัวชี้วัด		
การจัดเตรียมแหล่งกักเก็บน้ำสำรอง (EN 3.2)	สนับสนุนให้องค์กรสามารถประเมินความเสี่ยงและเตรียมสำรองน้ำให้ดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง		
หน่วยการวัดผล			
ปริมาณแหล่งกักเก็บน้ำสำรองขององค์กร			
วิธีการวัด			
ขนาดของแหล่งกักเก็บน้ำ (ลบ.ม.)			
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยรวบรวมข้อมูลด้านการใช้น้ำและไม่มีระบบสำรองน้ำใช้ (ไม่นับรวมที่สำรองไว้สำหรับกรณีฉุกเฉิน) ในพื้นที่กิจการขององค์กร	
	1 คะแนน	ได้เริ่มรวบรวมข้อมูลด้านการใช้น้ำและมีการสำรองไว้สำหรับกรณีฉุกเฉิน (ตามกฎหมายกำหนด) รวมถึงจุดวิกฤตของกระบวนการผลิตหรือกิจการขององค์กร	
	2 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนนและ มีการสำรองน้ำใช้ อย่างน้อย ร้อยละ 50 ของค่ากลาง (ตามประเภทของธุรกิจ) ที่เสนอ	
	3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนนและ มีการสำรองน้ำใช้ มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 ของค่ากลาง (ตามประเภทของธุรกิจ) ที่เสนอ	

ตัวชี้วัด การหมุนเวียนน้ำเสียที่บำบัดแล้วกลับมาใช้ (EN 3.3)

ตัวชี้วัด	เป้าหมายตัวชี้วัด		
การหมุนเวียนน้ำเสีย ที่บำบัดแล้วกลับมาใช้ (EN 3.3)	ส่งเสริมให้องค์กรหมุนเวียนน้ำกลับมาใช้		
หน่วยการวัดผล			
สัดส่วนการนำน้ำที่บำบัดแล้วกลับมาใช้			
วิธีการวัด			
ร้อยละปริมาณน้ำที่ผ่านการบำบัดถูกนำกลับมาใช้ต่อปริมาณการใช้น้ำทั้งหมด			
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่มีการรวบรวมข้อมูลด้านน้ำเสียและไม่ทราบแน่ชัดว่าองค์กรของตนมีระบบบำบัดน้ำเสียประเภทใด	
	1 คะแนน	มีการแยกระบบบำบัดน้ำเสียสุขาภิบาลและน้ำเสียจากกระบวนการผลิตหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ระบายออกสู่สาธารณะ และจัดทำแผนการนำน้ำเสียกลับมาใช้ใหม่ โดยมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องบ้างแล้ว	
	2 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนนและ มีการนำน้ำเสียที่บำบัดแล้วกลับมาใช้ในกิจการของตนเองแล้วบางส่วน	
	3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนนและ มีการนำน้ำเสียที่บำบัดแล้วกลับมาใช้ในกิจการของตนเองแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของปริมาณน้ำเสียที่บำบัดแล้วทั้งหมด	

ตัวชี้วัด กิจกรรมริเริ่มโครงการหรือเข้าร่วมในการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งน้ำในชุมชนท้องถิ่น (EN 3.4)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
กิจกรรมริเริ่มโครงการหรือเข้าร่วมในการส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งน้ำในชุมชนท้องถิ่น (EN 3.4)	การสร้างกิจกรรมร่วมกับสังคมและชุมชนในท้องถิ่นในการอนุรักษ์แหล่งน้ำและบรรเทาสภาวะขาดแคลนน้ำ ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและความเข้มแข็งของชุมชน เป็นการริเริ่มธรรมาภิบาลด้านสิ่งแวดล้อมที่แสดงความรับผิดชอบต่อการใช้ทรัพยากรน้ำจากแหล่งเดียวกัน โดยกิจกรรมโครงการที่เกิดขึ้นต้องพัฒนามาบนพื้นฐานของการวางแผนที่ดีและการใช้ความระมัดระวังในชั้นปฏิบัติให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนและภูมิประเทศของท้องถิ่น การดำเนินโครงการระยะสั้นอาจไม่เพียงพอ จำเป็นต้องออกแบบโครงการให้มีความต่อเนื่อง ใช้ความอดทน มีความเพียรในการสร้างความร่วมมือเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืน	
เป้าหมายตัวชี้วัด	ส่งเสริมให้องค์กรสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการอนุรักษ์น้ำ	
หน่วยการวัดผล	จำนวนโครงการที่ได้ดำเนินงานเสร็จแล้วหรือต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า ผ่านการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียและมีการประเมินว่าการดำเนินงานประสบความสำเร็จ	
วิธีการวัด	เอกสารหลักฐาน รายงาน การสัมภาษณ์ และภาพกิจกรรม	
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยมีกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งน้ำทั้งภายในพื้นที่หรือร่วมกับชุมชนท้องถิ่น
	1 คะแนน	มีแผนงานกิจกรรมที่องค์กรมีส่วนร่วมดำเนินการในการอนุรักษ์แหล่งน้ำภายในพื้นที่องค์กร ร่วมกับชุมชนหรือหน่วยงานภายนอก
	2 คะแนน	มีกิจกรรมที่องค์กรมีส่วนร่วมดำเนินการในการอนุรักษ์แหล่งน้ำภายในพื้นที่องค์กรร่วมกับชุมชนหรือหน่วยงานภายนอก อย่างน้อย 1 ครั้งในปีที่ผ่านมา
	3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 2 คะแนน และมีการดำเนินการที่ต่อเนื่อง มีการประเมินผลสำเร็จของกิจกรรม เช่น ชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นสามารถใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำได้มากขึ้น หรือคุณภาพแหล่งน้ำดีขึ้น

หมวด ก๊าซเรือนกระจก (EN 4)

ภาวะโลกร้อน (Global Warming) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่เกิดจากปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์ เกิดเป็นปรากฏการณ์เรือนกระจก โดยทำให้ชั้นบรรยากาศของโลกที่เปรียบเสมือนแผ่นกระจกที่ยอมให้รังสีคลื่นสั้นจากดวงอาทิตย์ผ่านทะลุลงมายังผิวพื้นโลกได้ แต่จะดูดกลืนรังสีคลื่นยาวที่โลกไม่ให้หลุดออกนอกบรรยากาศ กิจกรรมที่ทำให้ปริมาณก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas) สะสมในบรรยากาศเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ การเพิ่มปริมาณก๊าซเรือนกระจกโดยตรง เช่น การเผาไหม้เชื้อเพลิง และการเพิ่มปริมาณก๊าซเรือนกระจกโดยทางอ้อม เช่น การตัดไม้ทำลายป่า

จากความผันแปรของภูมิอากาศที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์เรือนกระจกนี้มีผลต่อลักษณะอากาศทั่วโลกจากการคาดการณ์หากไม่มีมาตรการใด ๆ ที่จะยับยั้งการปล่อยออกก๊าซเรือนกระจกแล้ว คาดว่า อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกจะเพิ่มสูงขึ้น 1.5-4.5 องศาเซลเซียส ภายในปี ค.ศ. 2100 มีความรุนแรงของภัยธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลที่แปรปรวน สภาพฝนแล้งและน้ำท่วมมีความถี่มากขึ้น การขาดแคลนที่ทำกินและผลผลิตทางการเกษตร โรคระบาดอุบัติใหม่ ซึ่งมีผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างมาก และส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมขององค์กรเช่นกัน

ตัวชี้วัด โครงการและกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (EN 4.1)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
โครงการและกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (EN 4.1)	การดำเนินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเฉพาะกิจกรรมภายใต้การดำเนินงานขององค์กร อาจไม่สามารถทำให้ได้ผลมากเพียงพอ การสร้างการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชน พนักงาน ลูกค้า หรือสังคมในภาพรวม ด้วยศักยภาพขององค์กรที่มีอยู่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเหมาะสม เล็งเห็นต่อการแสดงความรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เป็นผู้มีส่วนก่อกวนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ด้วยการสร้างเป็นโครงการที่เอื้อประโยชน์กับสังคมในภาพรวม กิจกรรมเหล่านี้จะส่งผลต่อความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อองค์กร	
เป้าหมายตัวชี้วัด	ส่งเสริมให้องค์กรสร้างการตระหนักรู้และมีส่วนร่วมขององค์กรต่อประเด็นการลดการปล่อย GHG	
หน่วยการวัดผล	จำนวนโครงการที่ได้ดำเนินงานเสร็จแล้วหรือต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า ผ่านการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียและมีการประเมินว่าการดำเนินงานประสบความสำเร็จ อย่างน้อย 1 โครงการ	
วิธีการวัด	เอกสารหลักฐาน รายงาน การสัมภาษณ์ และภาพกิจกรรม	
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยมีกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับการจัดการและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กร
	1 คะแนน	มีแผนงานกิจกรรมที่องค์กรมีส่วนร่วมดำเนินการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กร
	2 คะแนน	มีกิจกรรมที่องค์กรดำเนินการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกด้วยศักยภาพขององค์กร ร่วมกับชุมชนหรือหน่วยงานภายนอก อย่างน้อย 1 ครั้งในปีที่ผ่านมา
	3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 2 คะแนนและได้ดำเนินการโครงการอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินผลสำเร็จของกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมตามที่ถูกกำหนดเป็นเป้าหมายของกิจกรรม เช่น ชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นได้รับความรู้ ความเข้าใจ ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยี การใช้ประโยชน์จากของเสียหรือแหล่งพลังงานคาร์บอนต่ำที่องค์กรแบ่งปันให้

ตัวชี้วัด การติดตามและประเมินผลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร (EN 4.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
การติดตามและประเมินผล การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ขององค์กร (EN 4.2)	องค์กรมีการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมขององค์กรเอง ซึ่งอย่างน้อยต้องครอบคลุมการใช้พลังงานทั้งหมด และองค์กรต้องพิจารณาและนับรวมกิจกรรมที่ปล่อยและดูดกลับก๊าซเรือนกระจกอื่น ๆ ที่มีนัยสำคัญต่อองค์กร เช่น การใช้ทรัพยากรหรือวัตถุดิบหลักขององค์กร การกำจัดของเสีย การบำบัดน้ำเสีย การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน หรือการปลูกป่าทดแทน โดยการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจก องค์กรอาจเลือกแนวทางการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร หรือระเบียบวิธีตามมาตรฐานอื่น ๆ ที่ได้รับการยอมรับเป็นหลักในการรวบรวมข้อมูลและประเมินผลได้	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
ส่งเสริมให้องค์กรมีกระบวนการติดตามและประเมินการปล่อย GHG		
หน่วยการวัดผล		
องค์กรได้ทำการติดตามและประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร ได้อย่างเหมาะสม ไม่ละเว้นประเด็นหรือแหล่งปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่มีความสำคัญ ระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือน ที่ผ่านมา (หน่วย ตัน CO ₂ เทียบเท่าต่อปี)		
วิธีการวัด		
ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลและการประเมินปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร (ครอบคลุมระดับนัยสำคัญ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10)		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยดำเนินการวัดและติดตามผลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร
	1 คะแนน	องค์กรมีแผนงานในการรวบรวมข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร รวมถึงสื่อสารข้อมูลกับผู้รับผิดชอบข้อมูลให้มีความเข้าใจและมีส่วนร่วมดำเนินการกับองค์กร
	2 คะแนน	องค์กรสามารถประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมขององค์กรเอง มีการรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ วิเคราะห์ผลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (มากกว่า 1 ปี)
	3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 2 คะแนนและองค์กรสามารถรายงานข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ถูกต้องและโปร่งใส อ้างอิงระเบียบวิธีตามมาตรฐานที่เหมาะสมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง (มากกว่า 1 ปี)

ตัวชี้วัด การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (EN 4.3)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
การลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (EN 4.3)	การดำเนินงานขององค์กรในด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ควรอยู่บนพื้นฐานจากการวิเคราะห์และประเมินปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในส่วนที่มีนัยสำคัญ (ตัวชี้วัด EN 4.2) และสามารถวัดผลสัมฤทธิ์โดยการเปรียบเทียบผลกับผลของปีก่อนหน้า โดยผลของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก นี้องค์กรอาจใช้การเปรียบเทียบผลด้วยปริมาณรวมทั้งหมด หรือ สร้างตัวชี้วัดที่เป็นความเข้มข้นของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อผลผลิตหลักขององค์กร (เชิงกายภาพ เชิงการเงิน หรือ เชิงการบริการ) ซึ่งองค์กรสามารถติดตามที่ต่อเนื่อง วิเคราะห์ผลได้อย่างรอบคอบ และเรียนรู้จากการดำเนินงานขององค์กรเองเพื่อปรับกระบวนการ รูปแบบธุรกิจหรือกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อส่งเสริมการเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนให้องค์กรลดปริมาณการปล่อย GHG		
หน่วยการวัดผล		
ผลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กรเทียบกับปีก่อนหน้า (หน่วย ร้อยละ)		
วิธีการวัด		
ผลการคำนวณ (ปริมาณการปล่อย GHG ของปีก่อนหน้า – ปริมาณการปล่อย GHG ของปีดำเนินการ) ปริมาณการปล่อย GHG ของปีก่อนหน้า (ร้อยละ)		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยมีกิจกรรมจัดเก็บข้อมูลด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กร
	1 คะแนน	องค์กรมีกิจกรรมหรือมีส่วนร่วมดำเนินการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กร และจัดทำแผนกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร รวมถึงสร้างกระบวนการรับรู้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามีส่วนร่วมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกกับองค์กร
	2 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนนและ องค์กรสามารถประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมขององค์กร และมีการเปรียบเทียบผลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกย้อนหลังได้อย่างน้อย 1 ปี
	3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 2 คะแนนและ องค์กรสามารถรายงานข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง สามารถนำเสนอผลการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงจากปีก่อนหน้า (ใช้ค่าเฉลี่ย กรณีดำเนินการต่อเนื่องหลายปี) อย่างน้อยร้อยละ 2 ต่อปี

ตัวชี้วัด การกำหนดเป้าหมายในระยะยาว และมีทิศทางการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม (EN 4.4)

ตัวชี้วัด การกำหนดเป้าหมายในระยะยาว และมีทิศทางการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม (EN 4.4)	ความหมาย การเข้าสู่เป้าหมายสังคมคาร์บอนต่ำ ต้องใช้ความพยายามที่จะปรับปรุงและพัฒนาองค์กรเพื่อประสิทธิภาพพลังงานและกระบวนการผลิตขององค์กร การเรียนรู้และวิเคราะห์ในเหตุของปัญหาที่ซับซ้อนอย่างรอบคอบถึงทางแก้ไขต้องใช้ความอดทนปฏิบัติและสร้างความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง การกำหนดเป้าหมายอย่างมีส่วนร่วมขององค์กรในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ต้องพิจารณาถึงหลักการพอประมาณและทางสายกลาง เป้าหมายที่กำหนดต้องไม่สุดโต่งและน้อยเกินไป ไม่ยึดติดกับกรอบวิธีเดิม ๆ การกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมจะทำให้องค์กรที่พัฒนาไปได้อย่างมีทิศทางและยั่งยืน เรียนรู้ ตรวจสอบและปรับแต่งแนวทางการดำเนินงานขององค์กรให้ทันต่อสถานการณ์ที่เป็นโอกาสและความเสี่ยงจากภายใน และภายนอกองค์กร จึงสามารถนำองค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้								
เป้าหมายตัวชี้วัด สนับสนุนให้องค์กรเกิดแผนและเป้าหมายลด GHG ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศ									
หน่วยการวัดผล การกำหนดเป้าหมายเชิงรูปธรรม สร้างเป้าหมายบนพื้นฐานความพอประมาณและความมีเหตุมีผล กำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมวัดผลเทียบกับเป้าหมาย									
วิธีการวัด หลักฐานเอกสาร หรือ คำอธิบายถึงที่มาของเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ปีที่กำหนดให้บรรลุเป้าหมาย									
วิธีการให้คะแนน	<table> <tr> <td data-bbox="539 1111 651 1211">0 คะแนน</td><td data-bbox="651 1111 1402 1211">ไม่เคยมีการกำหนดแผนงานและเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กร</td></tr> <tr> <td data-bbox="539 1211 651 1352">1 คะแนน</td><td data-bbox="651 1211 1402 1352">องค์กรมีการสำรวจข้อมูลเพื่อกำหนดแผนสำหรับลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กรที่เหมาะสม และมีเป้าหมายเชิงปริมาณที่ชัดเจนของกิจกรรมที่กำหนด</td></tr> <tr> <td data-bbox="539 1352 651 1456">2 คะแนน</td><td data-bbox="651 1352 1402 1456">ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนน และมีการกำหนดเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งในระยะสั้น (1 ปี) และระยะกลาง (ไม่น้อยกว่า 5 ปี)</td></tr> <tr> <td data-bbox="539 1456 651 1606">3 คะแนน</td><td data-bbox="651 1456 1402 1606">ดำเนินการตามระดับ 2 คะแนน และมีแผนงานและเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งในระยะสั้น (1 ปี) และระยะยาว (ไม่น้อยกว่า 10 ปี) อย่างน้อยลดลงร้อยละ 2 ต่อปี</td></tr> </table>	0 คะแนน	ไม่เคยมีการกำหนดแผนงานและเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กร	1 คะแนน	องค์กรมีการสำรวจข้อมูลเพื่อกำหนดแผนสำหรับลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กรที่เหมาะสม และมีเป้าหมายเชิงปริมาณที่ชัดเจนของกิจกรรมที่กำหนด	2 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนน และมีการกำหนดเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งในระยะสั้น (1 ปี) และระยะกลาง (ไม่น้อยกว่า 5 ปี)	3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 2 คะแนน และมีแผนงานและเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งในระยะสั้น (1 ปี) และระยะยาว (ไม่น้อยกว่า 10 ปี) อย่างน้อยลดลงร้อยละ 2 ต่อปี
0 คะแนน	ไม่เคยมีการกำหนดแผนงานและเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กร								
1 คะแนน	องค์กรมีการสำรวจข้อมูลเพื่อกำหนดแผนสำหรับลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กรที่เหมาะสม และมีเป้าหมายเชิงปริมาณที่ชัดเจนของกิจกรรมที่กำหนด								
2 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนน และมีการกำหนดเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งในระยะสั้น (1 ปี) และระยะกลาง (ไม่น้อยกว่า 5 ปี)								
3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 2 คะแนน และมีแผนงานและเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งในระยะสั้น (1 ปี) และระยะยาว (ไม่น้อยกว่า 10 ปี) อย่างน้อยลดลงร้อยละ 2 ต่อปี								

หมวด ของเสีย (EN 5)

การจัดการองค์กรที่น้อมนำหลักการเศรษฐกิจพอเพียงจะนำไปสู่ทิศทางสู่วิถีที่เรียบง่าย อย่างไรก็ตาม การตระหนักถึงสังคมบริโภคนิยมเป็นสิ่งที่จะต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เท่าทัน จึงควรระมัดระวังที่จะกำหนดเป้าหมายที่มุ่งสู่ผลกำไรมากเกินไปแต่ให้องค์กรเติบโตได้อย่างยั่งยืน การดำเนินธุรกิจขององค์กรที่เติบโตขึ้นนี้ ขยะมูลฝอยหรือวัสดุที่เหลือจากการประโยชน์จากกิจการขององค์กรนั้นจะเพิ่มขึ้นควบคู่กัน ซึ่งบางแนวทางลดของเสียได้ตั้งแต่เริ่มต้นในการเลือกใช้วัตถุดิบที่ดี หลีกเลี่ยงมูลฝอยประเภทใช้ครั้งเดียวทิ้ง เช่น บรรจุภัณฑ์ กระดาษ เพราะจะช่วยลดมูลฝอยทั้งภายในองค์กรและลูกค้า โดยไม่เป็นภาระในการคัดแยกและจัดการมูลฝอยที่ปลายทาง กระบวนการจัดการของเสียตามหลักการ 3R (Reuse – Recycle – Repair) องค์กรสามารถนำไปปรับใช้กับการตัดสินใจดำเนินการลดมูลฝอยและของเสียต่าง ๆ ได้ การกำหนดมาตรการต่าง ๆ ควรร่วมมือร่วมใจแรงค์คัดแยกขยะ โดยเริ่มด้วยพนักงานเองก่อน โดยขยะอินทรีย์อาจนำไปทำปุ๋ยหมัก อาหารสัตว์ น้ำหมักชีวภาพ เพื่อนำกลับมาใช้ในองค์กร และที่เหลือก็แบ่งปันให้พนักงานหรือชุมชนรอบข้าง ลดการพึ่งพาสารเคมี ส่วนขยะทั่วไปที่รวมมูลฝอยและวัสดุเหลือทิ้งก็คัดแยกประเภทวัสดุเพื่อนำไปขายหรือกลับไปสู่การรีไซเคิล สำหรับสิ่งของและอุปกรณ์ที่เสื่อมสภาพก็ทำการประเมินสภาพและซ่อมแซมให้กลับมาใช้ใหม่ทดแทนการซื้อใหม่เพิ่มเติม

**ตัวชี้วัด (บังคับ) การจัดการของเสียที่เหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมายกำหนด
และสอดคล้องกับนโยบายของประเทศ (EN 5.1)**

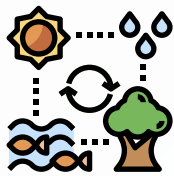
ตัวชี้วัด (บังคับ) การจัดการของเสียที่เหมาะสมและเป็นไปตามกฎหมายกำหนด และสอดคล้องกับนโยบายของประเทศ (EN 5.1)	เป้าหมายตัวชี้วัด การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
หน่วยการวัดผล - องค์กรมีหลักฐานหรือบันทึก ที่แสดงได้ว่าองค์กรได้มีการดำเนินการจัดการของเสียและมูลฝอยได้ตามระเบียบที่หน่วยงานกำหนด (การจัดการของเสียเชิงอุตสาหกรรม ไม่มีการลักลอบทิ้ง) - ไม่มีข้อร้องเรียนจากหน่วยงานของรัฐหรือชุมชนรอบๆ และได้ปรับแก้ไขตามข้อร้องเรียนเหล่านั้นแล้ว - องค์กรมีการปฏิบัติตามในมาตรการลดและละเว้นการใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติกของภาครัฐทั้งที่เกิดจากกิจการขององค์กรเองและ/หรือตัวพนักงานขององค์กร (ไม่ให้นำบรรจุภัณฑ์พลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้งมาใช้ในบริษัท)	
วิธีการวัด หลักฐานและประวัติการดำเนินงานในรอบ 1 ปี	

ตัวชี้วัด การคัดแยกของเสียที่เกิดขึ้นเพื่อลดมูลฝอยที่ต้องกำจัดทิ้งให้น้อยที่สุด (EN 5.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
การคัดแยกของเสียที่เกิดขึ้นเพื่อลดมูลฝอยที่ต้องกำจัดทิ้งให้น้อยที่สุด (EN 5.2)	การคัดแยกวัสดุรีไซเคิลจากของเสียเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งดำเนินการได้ง่ายและมีประสิทธิภาพมากในการลดมูลฝอยที่ต้องกำจัดทิ้งหรือผลักให้เป็นภาระของหน่วยงาน ช่างยังได้ประโยชน์จากการนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ให้เกิดคุณค่ามากที่สุด เป็นการสร้างความเข้าใจและความตระหนักพื้นฐานในด้านสิ่งแวดล้อมที่ง่ายที่สุด แต่ในทางปฏิบัติการคัดแยกของมูลฝอยเป็นเรื่องที่ต้องใช้จิตสำนึก การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการมีส่วนร่วมของคนในองค์กร	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนให้องค์กรเกิดความเข้าใจการจำแนกของเสียเพื่อไปสู่การลดของเสียที่เกิดขึ้น		
หน่วยการวัดผล		
- องค์กรมีการจำแนกประเภทของวัสดุเหลือทิ้ง การจัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่จัดเก็บที่เหมาะสม และมีหลักฐานหรือบันทึกที่แสดงถึงปริมาณวัสดุรีไซเคิลที่สามารถคัดแยกนำกลับไปขายหรือนำไปสู่การใช้ประโยชน์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง - ปริมาณขยะมูลฝอยที่ส่งให้หน่วยงานรับผิดชอบในการกำจัดลดน้อยลง (ตัน)		
วิธีการวัด		
การสำรวจ สัมภาษณ์ และหลักฐานเอกสารและรูปถ่ายที่ดำเนินงานในรอบ 1 ปี		
ปริมาณขยะมูลฝอยลดลง = (ปริมาณขยะมูลฝอยปีก่อนหน้า – ปริมาณขยะมูลฝอยปีดำเนินการ) / ปริมาณขยะมูลฝอยปีก่อนหน้า		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยมีการคัดแยกวัสดุรีไซเคิลที่เกิดจากกิจกรรมขององค์กร
	1 คะแนน	องค์กรมีการสำรวจขยะ ของเสีย และจัดทำบันทึกข้อมูลเพื่อกำหนดแนวทางการคัดแยกวัสดุรีไซเคิลที่เหมาะสม
	2 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนน องค์กรมีการรวบรวมข้อมูลและบันทึกชนิดและปริมาณของเสียและวัสดุรีไซเคิลที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภายในองค์กรเองหรือจำหน่ายให้กับผู้รับซื้อภายนอก
	3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 2 คะแนน ได้นำของเสียและวัสดุรีไซเคิลกลับไปใช้ประโยชน์ได้อย่างน้อยร้อยละ 60

ตัวชี้วัด การนำกลับของเสียที่สามารถใช้ประโยชน์มาสร้างมูลค่าเพิ่ม (EN 5.3)

ตัวชี้วัด	ความหมาย		
การนำกลับของเสียที่สามารถใช้ประโยชน์มาสร้างมูลค่าเพิ่ม (EN 5.3)	ของเสียหรือวัสดุเหลือทิ้งจากกิจการขององค์กรที่ลดลง อาจไม่สามารถจูงใจให้เกิดการดำเนินที่ต่อเนื่องได้ เพราะเมื่อถึงระดับหนึ่งการลดขยะมูลฝอยอาจไม่คุ้มค่า ดังนั้นแนวทางที่เหมาะสมคือ การศึกษาและพัฒนาให้ของเสียเหล่านั้นกลับมามีคุณค่าและสร้างมูลค่าให้กับองค์กรอีกครั้ง แต่ก็ควรระมัดระวังให้สอดคล้องกับธุรกิจหลัก (Core business) ขององค์กร ไม่ถูกโน้มน้าวด้วยผลประโยชน์จากรายได้ที่เกิดขึ้นจนเกินไป หากเกินขีดความสามารถขององค์กรแล้วสามารถถ่ายทอดให้กับชุมชนหรือเครือข่ายธุรกิจให้นำไปดำเนินการต่อ และควรพิจารณาเทคโนโลยีแปรรูปของเสียเหล่านี้ที่เหมาะสม ไม่ซับซ้อน และมีให้ก่อผลกระทบสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นตามมาด้วย		
เป้าหมายตัวชี้วัด			
สนับสนุนให้องค์กรนำกลับของเสียที่สามารถใช้ประโยชน์มาสร้างมูลค่าเพิ่ม			
หน่วยการวัดผล			
- ขยะและของเสียที่มีปริมาณสูงที่สุด 3 รายการ ได้ถูกวิเคราะห์และประเมินความเป็นไปได้ (ทางเทคนิคและทางธุรกิจ) ในการนำกลับมาใช้สร้างมูลค่าเพิ่ม - องค์กรมีกระบวนการนำกลับของเสียมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการจำหน่ายสินค้าเหล่านั้นแล้ว ทั้งที่เป็นรายได้ทางตรงเข้าสู่องค์กรหรือทางอ้อม (รายได้สู่ชุมชน)			
วิธีการวัด			
การสำรวจ สัมภาษณ์ และหลักฐานเอกสารและรูปถ่ายที่ดำเนินงานในรอบ 1 ปี			
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยมีแนวทางในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับขยะและของเสียที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมขององค์กร	
	1 คะแนน	องค์กรได้วิเคราะห์และประเมินความเป็นไปได้ในการนำขยะและของเสียกลับมาใช้สร้างผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม	
	2 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 1 คะแนนและองค์กรมีกระบวนการนำกลับของเสียมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่จากขยะและของเสียที่สำรวจ อย่างน้อย 1 รายการ	
	3 คะแนน	ดำเนินการตามระดับ 2 คะแนนและ องค์กรสามารถประเมินมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นจากการได้นำของเสียมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ อย่างน้อย 1 รายการ	

หมวด การอนุรักษ์ระบบนิเวศ (EN 6)

ประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ในหลวง รัชกาลที่ 9 ได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษคือการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับป่าไม้และการอนุรักษ์ดิน ซึ่งเห็นได้จากอัจฉริยภาพที่มองต้นทุนทางธรรมชาติที่เอื้อกับการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง สามารถประกอบสัมมาชีพที่สอดคล้องกับธรรมชาติเป็นพื้นฐานก่อน ยังประโยชน์ถึงสภาพเศรษฐกิจปลายน้ำโดยไม่เบียดเบียนธรรมชาติและหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ การอนุรักษ์และปรับปรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชเป็นกุศโลบายหนึ่งที่ปกป้องการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเพาะปลูก ดังนั้นการใช้ประโยชน์ที่ดิน การอนุรักษ์ดินและป่าไม้ จึงเป็นประเด็นที่องค์กรใดที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการนำไปพิจารณา เพื่อป้องกันและฟื้นฟูให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมลง แต่แนวทางหรือกิจกรรมที่องค์กรเลือกทำต้องตั้งอยู่บนฐานความมีเหตุมีผล ปรับใช้ความรู้ในท้องถิ่น จากธรรมชาติเอง และไม่ซับซ้อนและเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจทางเลือก

ตัวชี้วัด (บังคับ) การใช้ที่ดินสอดคล้องและเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่กำหนด (EN 6.1)

ตัวชี้วัด (บังคับ) การใช้ที่ดินสอดคล้องและ เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ ที่กำหนด (EN 6.1)	เป้าหมายตัวชี้วัด การใช้ที่ดินสำหรับกิจกรรมขององค์กรถูกต้องตามกฎหมาย
หน่วยการวัดผล - องค์กรมีหลักฐานหรือบันทึกแสดงที่ตั้ง ที่แสดงได้ว่าองค์กรได้มีการใช้ที่ดินสอดคล้องกับระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง - ไม่มีข้อร้องเรียนจากหน่วยงานของรัฐหรือชุมชนรอบๆ และได้ปรับแก้ไขตามข้อร้องเรียนเหล่านั้นแล้ว	
วิธีการวัด การสำรวจพื้นที่ ภาพถ่ายหรือเอกสารหลักฐานในรอบ 1 ปี	

ตัวชี้วัด การอนุรักษ์ดิน (EN 6.2)

ตัวชี้วัด	ความหมาย	
การอนุรักษ์ดิน (EN 6.2)	ดินเป็นทรัพยากรที่ใกล้ชิดกับมนุษย์และถูกใช้ประโยชน์มากที่สุด การใช้ดินอย่างรู้คุณค่าโดยไม่ทำลายยิ่งถ้าดูแลฟื้นฟูดินอย่างสม่ำเสมอด้วยวิถีของธรรมชาติ จะเป็นวิธีการอนุรักษ์ดินที่ถูกต้องตามหลักวิชาการเกษตรกรรมสมัยใหม่ โดยมุ่งเน้นแนวทางชีววิถีที่เข้าใจสภาพแวดล้อมและตั้งอยู่บนความพอเพียง ไม่มุ่งเป้าหมายของผลผลิตเป็นหลัก เช่น การปลูกพืชหมุนเวียน – ให้ดินได้พักในระหว่างการทำการเกษตรกรรมและรักษาคุณภาพดิน ไม่ทำให้ดินขาดแร่ธาตุและสารอาหารบางชนิด การปลูกพืชคลุมดิน – เป็นการรักษาความชื้นด้วยการใช้พืชห่มดินและยึดดินส่วนหน้าให้มีความอุดมสมบูรณ์ ลดการกระเทยของลมและฝน การบำรุงดินด้วยปุ๋ยจากธรรมชาติ เพิ่มเติมแร่ธาตุที่จำเป็นกลับสู่ผืนดินด้วยปุ๋ยหมัก ปุ๋ยสด ปุ๋ยคอก และหลีกเลี่ยงการใช้ปุ๋ยเคมีที่จะส่งผลเสียต่อโครงสร้างของดินในระยะยาว การปลูกพืชแบบวนเกษตรคือการปลูกพืชขนานาพรรณเพื่อรักษาสมดุลธาตุอาหารในดิน เก็บความชุ่มชื้นในดิน และช่วยลดการพังทลายของหน้าดิน เพื่อให้เกษตรกรสามารถหมุนเวียนการเก็บผลผลิตหรือนำไปใช้ประโยชน์ตามหลักการ “ปลูกไม้ 3 อย่าง แต่มีประโยชน์ 4 อย่าง” การปลูกพืชแบบขั้นบันไดหรือตามความลาดเทของพื้นที่ ลดอัตราการไหลน้ำบนผิวดิน เพื่อช่วยกักเก็บความชื้นไว้ได้ทำให้ดินมีสภาพโครงสร้าง และนำองค์ความรู้เกี่ยวกับการเพาะปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพดิน ซึ่งดินแต่ละชนิดจะมีคุณสมบัติเหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืชที่แตกต่างกัน และรับประโยชน์จากการพึ่งพาธรรมชาติและระบบนิเวศดินของภูมิประเทศนั้น ๆ	
เป้าหมายตัวชี้วัด		
สนับสนุนให้องค์กรเกิดความตระหนักและนำหลักการอนุรักษ์ดินด้วยวิถีธรรมชาติมาประยุกต์ใช้ในองค์กร		
หน่วยการวัดผล		
องค์กรมีหลักฐานหรือบันทึก ที่แสดงได้ว่าองค์กรได้นำหลักการอนุรักษ์ดินตามวิถีของธรรมชาติมาใช้ หรือเอกสารรับรองผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น เกษตรอินทรีย์		
วิธีการวัด		
หลักฐานและประวัติการดำเนินงานในรอบ 1 ปี		
วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	ไม่เคยมีการปฏิบัติด้านอนุรักษ์ดินด้วยวิถีธรรมชาติ ภายใต้กิจกรรมขององค์กร
	1 คะแนน	ได้ทำการศึกษาและทดลองดำเนินการอนุรักษ์ดินด้วยวิถีธรรมชาติ ในพื้นที่และกิจการขององค์กรบางส่วน
	2 คะแนน	ได้ดำเนินการอนุรักษ์ดินด้วยวิถีธรรมชาติ ในพื้นที่มากกว่าร้อยละ 10 ที่เกี่ยวข้องขององค์กร
	3 คะแนน	ได้ดำเนินการอนุรักษ์ดินด้วยวิถีธรรมชาติ ในพื้นที่มากกว่าร้อยละ 50 ที่เกี่ยวข้องขององค์กร

ตัวชี้วัด การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพบนบกและในน้ำ (EN 6.3)

ตัวชี้วัด	ความหมาย
การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพบนบกและในน้ำ (EN 6.3)	ประเทศไทยตั้งอยู่เขตพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงแห่งหนึ่งของโลก นอกจากชนิดพันธุ์และลักษณะทางพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตที่มีมากแล้ว ความหลากหลายทางชีวภาพยังครอบคลุมถึงความหลากหลายของระบบนิเวศ ที่มีเป็นความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตในธรรมชาติ แม้ว่ากิจกรรมใดที่อาจไม่ได้ส่งผลกระทบเชิงลบหรือคุกคามสิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงจะสูญพันธุ์โดยตรง แต่ก็อาจสร้างก่อให้เกิดผลกระทบทางอ้อมได้ จากการใช้ทรัพยากรที่เกินพอดี ไม่ระมัดระวัง หรือขาดความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติ ดังนั้นการบริหารจัดการและป้องกันไม่ให้เกิดกิจกรรมขององค์กรสร้างผลกระทบเชิงลบทั้งในระยะสั้น เช่น งดและไม่สนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าหรือพืชพันธุ์ไม้จากป่า และในระยะยาว เช่น งดใช้สารเคมีที่ตกค้างในสิ่งแวดล้อม เลิกใช้สารเคมีที่อาจปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่เปราะบาง ป่าไม้ แหล่งน้ำและทะเล ซึ่งเพื่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกที่ยั่งยืน องค์กรควรส่งเสริมการอนุรักษ์และสร้างความร่วมมือจากสังคม ปลูกฝังความรู้ให้แก่ชุมชน ลูกจ้างและเยาวชน ผ่านกิจกรรมรณรงค์ให้รู้คุณค่าของความหลากหลายทางชีวภาพและความสัมพันธ์ของระบบนิเวศในพื้นที่ท้องถิ่นนั้น ๆ ร่วมด้วย

เป้าหมายตัวชี้วัด

ส่งเสริมความเข้าใจความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพและให้นำสู่การวิเคราะห์กิจกรรมและหาแนวทางผลกระทบอย่างมีส่วนร่วม

หน่วยการวัดผล

- หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงให้เห็นถึงการใช้น้ำเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือกำหนดประเภทของสารเคมีหรือวัสดุที่นำมาใช้ได้ให้กับลูกค้าตามความเหมาะสมกับพื้นที่ (งดใช้พลาสติกเข้ามาในองค์กร ไม่อนุญาตให้ลูกค้าใช้สารทำความสะอาดที่ตกค้างยาวนาน ในพื้นที่ป่าสมบูรณ์)
- หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึงการจัดการน้ำเสียและขยะจากกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กร คัดแยกและนำไปกำจัดภายนอกพื้นที่มิให้ปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมและรบกวนระบบนิเวศน์
- หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงองค์กรมีการส่งเสริมความตระหนักรู้ในเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพพื้นถิ่น เช่น การสื่อสารประชาสัมพันธ์ การสร้างแผนงาน/โครงการ สอดแทรกในผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์กร

วิธีการวัด

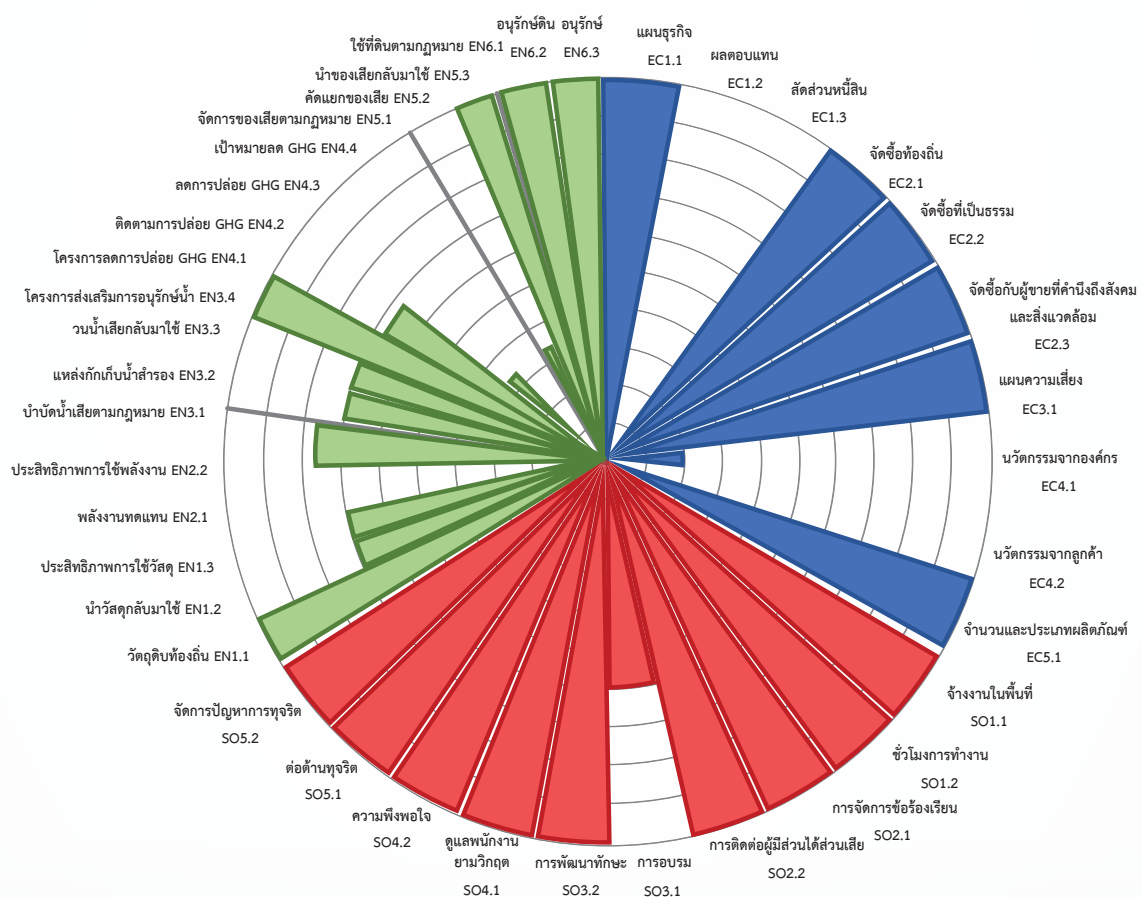
การสำรวจ สัมภาษณ์ และหลักฐานเอกสารและรูปถ่ายที่ดำเนินงานในรอบ 1 ปี

วิธีการให้คะแนน	0 คะแนน	1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน
	ไม่เคยมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการงดเว้นสารเคมีหรือวัสดุที่อาจตกค้างยาวนานหรือกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้ที่สร้างความเข้าใจและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพพื้นถิ่นให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร	เริ่มมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการงดเว้นสารเคมีหรือวัสดุที่อาจตกค้างยาวนานหรือกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้ที่สร้างความเข้าใจและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพพื้นถิ่นให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร แต่ยังไม่เกิน 1 ปี	ได้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการงดเว้นสารเคมีหรือวัสดุที่อาจตกค้างยาวนานหรือกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้ที่สร้างความเข้าใจและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพพื้นถิ่นให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร อย่างต่อเนื่องมากกว่า 1 ปี	ได้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการงดเว้นสารเคมีหรือวัสดุที่อาจตกค้างยาวนานหรือกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้ที่สร้างความเข้าใจและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพพื้นถิ่นให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร อย่างต่อเนื่องมากกว่า 5 ปี

การแสดงผลการประเมินความยั่งยืนขององค์กร ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การคำนวณผลคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดในแต่ละตัวชี้วัดนั้น สามารถนำมาจัดทำเป็นแผนภาพเพื่อให้เห็นถึงความก้าวหน้าในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนขององค์กร ถูกนำมาแสดงผลรายมิติต่าง ๆ ในรูปวงกลมที่แสดงเป็นส่วน ๆ ดังนี้ สีฟ้าแสดงผลรายตัวชี้วัดในมิติเศรษฐกิจ สีแดงแสดงผลรายตัวชี้วัดในมิติสังคม และสีเขียวแสดงผลรายตัวชี้วัดในมิติสิ่งแวดล้อม ซึ่งแผนภาพนี้แยกพิจารณาตามตัวชี้วัด หากได้รับคะแนนเต็มส่วนของตัวชี้วัดนั้น ๆ สีที่แสดงจะเต็มส่วนของรูปวงกลม และส่วนสีขาวที่ปรากฏไม่เต็มส่วน หมายถึง องค์กรดำเนินการตามเกณฑ์ในตัวชี้วัดนั้น ๆ แต่ยังไม่ได้คะแนนเต็ม แต่ในตัวชี้วัดนั้น ๆ ที่ไม่แสดงผลคะแนนจะหมายถึง ตัวชี้วัดนี้ไม่เกี่ยวข้องกับองค์กรหรือยังไม่ได้ดำเนินการ (0 คะแนน) ซึ่งจากผลการประเมินกรณีที่องค์กรได้รับผลการประเมินในตัวชี้วัดในมีระดับต่ำนั้น องค์กรสามารถปรับปรุงการดำเนินงานในตัวชี้วัดตามเกณฑ์การประเมินในระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรในประเด็นต่าง ๆ เข้าสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์กรในลำดับต่อไปได้

ตัวอย่าง กราฟแสดงผลตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องในการประเมินความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รูปที่ 2 ตัวอย่างผลรายตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องในการประเมินความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มิติเศรษฐกิจ	31/50	มิติสังคม	48/50	มิติสิ่งแวดล้อม	34/50	คะแนนรวม	113/150
--------------	-------	-----------	-------	-----------------	-------	----------	---------

สำนักพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
สถาบันเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (TIIS)

111 อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย ถนนพหลโยธิน
ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120

โทรศัพท์ 0 2564 7000

โทรสาร 0 2564 7001

<https://www.nstda.or.th>

E-mail: info@nstda.or.th